

Uradni list

Evropske unije

C 56

Zvezek 48

Slovenska izdaja

Informacije in objave

5. marec 2005

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I Informacije	
	Komisija	
2005/C 56/01	Menjalni tečaji eura	1
2005/C 56/02	Sporočilo Komisije o napotitvi zadev o koncentracijah ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	Obvestilo Komisije o omejitvah, ki so neposredno povezane s koncentracijami in so zanje potrebne ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	Obvestilo Komisije o poenostavljenem postopku obravnave določenih koncentracij v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Revidirano pojasnilo v zvezi s prilogo III – opredelitev pojma „izdelki s poreklom“ in načini upravnega sodelovanja – k sporazumu o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Čile na drugi strani	36
2005/C 56/06	Državna pomoč – Združeno kraljestvo — Državna pomoč št. C 42/2004 (prej N 350/2004) – „Olažšave za prenovo poslovnih prostorov“ — Vabilo za predložitev pripomb na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Predhodna priglasitev koncentracije (Št. primera COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) — Primer za poenostavljeni postopek ⁽¹⁾	45

I

(Informacije)

KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

4. marca 2005

(2005/C 56/01)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj
USD ameriški dolar	1,3115	LVL latvijski lats	0,6964
JPY japonski jen	138,33	MTL malteška lira	0,4309
DKK danska krona	7,4438	PLN poljski zlot	3,9287
GBP funt šterling	0,68760	ROL romunski leu	36 497
SEK švedska krona	9,0555	SIT slovenski tolar	239,69
CHF švicarski frank	1,5491	SKK slovaška krona	37,884
ISK islandska krona	79,82	TRY turška lira	1,6732
NOK norveška krona	8,2275	AUD avstralski dolar	1,6715
BGN lev	1,9559	CAD kanadski dolar	1,6317
CYP ciprski funt	0,5827	HKD hongkonški dolar	10,2295
CZK češka krona	29,665	NZD novozelandski dolar	1,8031
EEK estonska krona	15,6466	SGD singapurski dolar	2,1375
HUF madžarski forint	242,44	KRW južnokorejski won	1 322,39
LTL litovski litas	3,4528	ZAR južnoafriški rand	7,8168

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

Sporočilo Komisije o napotitvi zadev o koncentracijah

(2005/C 56/02)

(Besedilo velja za EGP)

1. Namen tega obvestila je splošni opis načela osnove sistema napotitve zadev v členih 4(4), 4(5), 9 in 22 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba o združitvah) ⁽¹⁾, (v nadaljevanju Uredba o združitvah), vključno z nedavnimi spremembami sistema zaradi ureditve pravnih meril, ki morajo biti izpolnjena za napotitve, ter določitev dejavnikov, ki lahko pridejo v poštev med odločanjem o napotitvah. Obvestilo prav tako podaja praktična navodila glede delovanja sistema napotitev pred priglasitvijo, iz člena 4(4) in (5) Uredbe o združitvah. Navodila iz tega obvestila se uporabljajo, *mutatis mutandis*, za napotitvena pravila, podana v Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽²⁾.

I. UVOD

2. Jurisdikcija Skupnosti na področju nadzora združitvev je določena z uporabo meril, ki se nanašajo na višino prometa, podanih v členih 1(2) in 1(3) Uredbe o združitvah. Kadar gre za koncentracije, Komisija in države članice nimajo sočasne jurisdikcije. Uredba o združitvah raje vzpostavlja jasno razmejitev pristojnosti. Koncentracije podjetij, ki zadevajo celotno Skupnost oz. ki so nad pragom višine prometa iz člena 1 Uredbe o združitvah, so pod izključno jurisdikcijo Komisije; države članice, kot določa člen 21 Uredbe, v primeru takih koncentracij ne morejo uporabljati nacionalne zakonodaje o konkurenci. Za koncentracije, ki so pod omenjenim pragom, ostajajo pristojne države članice, Komisija pa nima pristojnosti, da bi na njih uveljavljala določbe Uredbe o združitvah.
3. Razmejitev pristojnosti izključno glede na fiksna merila o višini prometa omogoča pravno varnost za združujoča se podjetja. Medtem ko finančna merila na splošno služijo kot učinkovit nadomestek pri kategorijah transakcij, za katere je pristojnost Komisije bolj primerna, pa Uredba Sveta (EGS) št. 4064/89 to jasno zarisano shemo razmejitve pristojnosti dopolnjuje z možnostjo prenosa posameznih zadev s Komisije na države članice in obratno, na posebno zahtevo in ob izpolnjevanju določenih pogojev.
4. Ko je bila Uredba (EGS) št. 4064/89 prvič predstavljena, sta Svet in Komisija menila, da bi morala biti prerazporeditev napotitve zadev možna le v „izjemnih okoliščinah“, ko „interesov in spoštovanja konkurence prizadete države članice ne bi bilo možno zaščititi na noben drug način“ ⁽³⁾. Od sprejetja Uredbe (EGS) št. 4064/89 pa je vendarle prišlo do številnih premikov. Prvič, zakonodajo s področja nadzora združitvev so sprejele skoraj vse države članice. Drugič, Komisija je napotila številne zadeve na države članice v skladu s členom 9 v okoliščinah, kjer je obveljalo mnenje, da ima država članica

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1. Ta uredba je preoblikovala Uredbo Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 395, 30.12.1989, str. 1. Popravljen različica v UL L 257, 21.9.1990, str. 13).

⁽²⁾ Glej Odločbo Skupnega odbora EGP št. 78/2004, 8. junija 2004. (UL L 219, 8.6.2004, p. 13).

⁽³⁾ Glej opombe Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 [„Nadzor združitvev v Evropski uniji“, Evropska komisija, Bruselj-Luxembourg, 1998, str. 54]. Glej tudi *Philips v The Commission* Zadevo *Philips v The Commission* T-119/02, 3. april 2003 [2003] PSES II-1433 (Zadeva M.2621 SEB/Moulinex) odst. 354.

boljše možnosti za izvajanje preiskave kot Komisija ⁽⁴⁾. Prav tako se je v več zadevah ⁽⁵⁾ nekaj držav članic odločilo, da bodo v skladu s členom 22 Komisiji skupno napotile zadeve, ko so ocenile, da je imela Komisija boljše možnosti za izvedbo preiskave ⁽⁶⁾. Tretjič, povečalo se je število transakcij, ki niso izpolnjevale zahtev iz člena 1 Uredbe o združitvah in ki jih je treba prijaviti v več državah članicah, kar je trend, ki se utegne nadaljevati z vstopanjem novih članic. Številne izmed omenjenih transakcij vplivajo na konkurenco, ki presega ozemlja posameznih držav članic ⁽⁷⁾.

5. Revizije sistema napotitev v Uredbi o združitvah so bile namenjene pospešitvi prerazporeditve zadev med Komisijo in državami članicami, skladno z načelom subsidiarnosti, tako da lahko preiskavo določenih zadev združevanja načeloma izvaja za to primernejši organ oziroma organi. Hkrati je namen revizij ohranitev temeljnih lastnosti nadzora združitvev Skupnosti, vpeljanih leta 1989, še zlasti ukrep „vse na enem mestu za konkurenčno preiskovanje združitve“, ki vplivajo na čezmejno sodelovanje, ter alternative večkratnim prijavitvam nadzora združevanja znotraj Skupnosti ⁽⁸⁾. Slednje pogosto povzročajo znatne stroške tako oblastem kot podjetjem.

6. Sistem prerazporeditve zadev sedaj omogoča sprožitve napotitve še pred formalno prijavitvijo pred katerim koli pristojnim organom EU, s čimer imajo združujoča se podjetja možnost, da se še v najzgodnejši fazi postopka prepričajo, pred katerim pristojnim organom bo preiskava njihove transakcije končno potekala. S takšnimi predhodnimi dejanji se lahko prihranijo dodatni stroški, predvsem tisti, ki bi nastali zaradi časovnega zamika, povezanega z napotitvijo po registraciji.

7. Revizije sistema napotitev iz Uredbe (ES) št. 139/2004 so bile motivirane z željo, da bi ta potekal kot fleksibilni mehanizem jurisdikcije ⁽⁹⁾, ki pa hkrati zagotavlja učinkovito zaščito konkurence in v največji možni meri omejuje obseg „forum shopping-a“. Vendar je treba poudariti, zlasti ob upoštevanju pomembnosti pravne varnosti, da napotitve pomenijo izjeme od splošnih pravil, ki določajo jurisdikcijo, na objektivno določljivem pragu višine prometa. Poleg tega Komisija in države članice ohranjajo diskrecijsko pravico odločanja o tem, ali bodo obravnavale zadeve, ki spadajo v njihovo „originalno jurisdikcijo“, ali pa bodo obravnavale zadeve, ki ne spadajo v njihovo „originalno jurisdikcijo“, v skladu s členi 4(4), 4(5), 9(2)(a) in 22 ⁽¹⁰⁾. Namen tega obvestila je posredovati le splošna navodila, ki zadevajo primernost določenih zadev ali kategorij za napotitev.

⁽⁴⁾ Dejstvo je, da nekatere koncentracije z razsežnostjo Skupnosti vplivajo na konkurenco na nacionalnih ali podnacionalnih trgih v eni ali več državah članicah.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ V enakem duhu so oblasti v državah članicah, pristojne za konkurenco, v kontekstu Evropske zveze organov, pristojnih za konkurenco, izdale priporočilo, ki naj bi podalo navodila za načela, po katerih bi morali pristojni organi v državah obravnavati primere, ki so primerni za skupne napotitve po členu 22 Uredbe o združitvah – *Načela uporabe člena 22 Uredbe ES o združitvah s strani nacionalnih organov za nadzor konkurence znotraj mreže evropskih organov, pristojnih za konkurenco* (ECA).

⁽⁷⁾ Medtem ko je uvedba člena 1(3) leta 1997 pripeljala nekaj takšnih primerov pod jurisdikcijo Uredbe o združitvah, so številni še izven nje. Glej odst. 21 *et seq* Zelene knjige Komisije z dne 11. decembra 2001 (COM (2001)745 konč.).

⁽⁸⁾ Glej uvodne izjave 11, 12 in 14 Uredbe o združitvah.

⁽⁹⁾ Glej uvodno izjavo 11 Uredbe o združitvi.

⁽¹⁰⁾ Vseeno glej, *infra*, opomba 14. Poleg tega je potrebno opozoriti, da v skladu s členom 4(5), Komisija nima diskrecijske pravice pri odločitvi o sprejemu primera, ki ne sodi v njeno originalno jurisdikcijo.

II. NAPOTITEV ZADEV

Vodilna načela

8. Sistem nadzora združevanja, ki ga uveljavlja Uredba o združitvah, vključno s prerazporeditvijo zadev med Komisijo in državami članicami, je v skladu z načelom subsidiarnosti, zapisanem v Pogodbi ES ⁽¹¹⁾. Odločitve, sprejete v zvezi z napotitvijo zadev, morajo torej upoštevati vse vidike načela subsidiarnosti v tem kontekstu, zlasti primernost konkurence, ki jo preverja organ, primernejši za preiskavo, koristi, ki jih ima „vse na enem mestu“ sistem, ter pomembnost pravne varnosti, kar zadeva jurisdikcijo ⁽¹²⁾. Omenjeni dejavniki so medsebojno povezani, teža vsakega izmed njih pa je odvisna od značilnosti posameznih zadev. Komisija in države članice morajo pri odločanju o tem, ali bodo uporabile svojo pravico, da podajo predlog ali pa z njim soglašajo, predvsem upoštevati potrebo po zagotovitvi učinkovite zaščite konkurence na vseh trgih, ki jih transakcija zadeva ⁽¹³⁾.

Primernejši organ jurisdikcije

9. Načeloma naj bi bila jurisdikcija dodeljena drugi agenciji za nadzor konkurence le v primeru, ko je slednja bolj primerna za obravnavo združitve, ob upoštevanju posebnosti zadev ter sredstev in strokovne podpore, ki jih ima agencija na voljo. Posebno pozornost je treba nameniti možnim vplivom na konkurenco, ki jih utegne povzročiti združitev. Prav tako je treba upoštevati posledice, v luči upravnih naporov, v vsakem primeru napotitve, ki ga obravnava ⁽¹⁴⁾.
10. Prerazporeditev jurisdikcije je lahko bolj potrebna v primeru, kjer obstaja možnost, da bi imela določena transakcija večji vpliv na konkurenco in bi jo zato bilo treba podrobneje preučiti.

Vse na enem mestu

11. Odločitve v zvezi z napotitvijo zadev morajo prav tako upoštevati koristi za „vse na enem mestu“, ki je jedro Uredbe o združitvah ⁽¹⁵⁾. Uveljavljanje načela „vse na enem mestu“ je koristno tako za organ, ki nadzoruje konkurenco, kot za podjetja. Obravnava združevanja s strani ene same agencije ponavadi poveča administrativno učinkovitost, onemogoča podvajanje ali razdrobitev tako naporov kot možne nedoslednosti pri obravnavi zadeve (tako glede preiskave, ocenitve kot možnih pomoči), ki bi lahko nastale, če bi bilo za zadevo pristojnih več organov. Prav tako je koristna za podjetništvo, zlasti za združujoča se podjetja, saj zmanjšuje stroške in obremenitve, ki bi jih povzročile obveznosti ob večkratnih priglasitvah, ter odpravlja tveganje pred nasprotujočimi si odločitvami, ki bi jih zaradi različnih ocen iste transakcije in ob različnih pravnih sistemih utegnilo sprejeti več pristojnih organov za nadzor konkurence.

⁽¹¹⁾ Glej člen 5 Pogodbe ES.

⁽¹²⁾ Glej Uvodni izjavi 11 in 14 Uredbe o združitvah.

⁽¹³⁾ Glej člen 9(8) Uredbe o združitvah; glej tudi *Philips v Commission* (odst. 343), kjer Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti navaja, da „čeprav prvi pododstavek člena 9(3) Uredbe (EGS) št. 4064/89 prenaša na Komisijo široka diskrecijo glede napotitve ali nenapitve koncentracije, pa ne more odločati o napotitvi, če je pri obravnavi zahteve na podlagi natančnih in nepretrganih dokazov države članice za napotitev jasno, da takšna napotitev ne more zaščititi učinkovite konkurence na upoštevnem trgu.“; glej tudi T-346/02 in T-347/02 *Cableuropa SA v The Commission* z dne 30. septembra 2003 (odst. 215). Okoliščine, pomembne za namene ocene Komisije vključujejo, *inter alia*, dejstvo, da država članica: i) ima posebne zakone za nadzor koncentracij na temeljih konkurence in specializirana telesa, ki zagotavljajo, da se ti zakoni izvajajo pod nadzorom nacionalnih sodišč; ii) da je natančno ugotovila pomsleke glede konkurence, ki jih je povzročila koncentracija na upoštevnih trgih v tej državi članici (glej odst. 346-347 *Philips v Commission*, navedene zgoraj).

⁽¹⁴⁾ To lahko vključuje upoštevanje relativnih stroškov, zamud, pravne negotovosti in tveganje nasprotujočih si ocen, ki so lahko povezane s preiskavo ali delom preiskave, ki jo izvaja več različnih organov.

⁽¹⁵⁾ Glej Uvodno izjavo 11 Uredbe o združitvah.

12. Razdrobljenosti zadev skozi napotitev se je torej treba izogniti, kjer je le mogoče ⁽¹⁶⁾, razen če se izkaže, da bi več pristojnih organov bolje zagotovilo zaščito konkurence na vseh trgih, ki jih zadeva transakcija. Delne napotitve so torej možne skladno s členoma 4(4) in 9, ponavadi pa je najbolj primerno, če celotno zadevo (ali vsaj vse njegove med seboj povezane dele) obravnava en organ ⁽¹⁷⁾.

Pravna varnost

13. Upoštevanje je treba tudi pomembnost pravne varnosti glede pristojnosti za posamezno koncentracijo, in sicer z vidika vseh vpletenih ⁽¹⁸⁾. Napotitev je torej treba podati le, če obstaja trden razlog za opustitev „originalne jurisdikcije“ v omenjenem primeru, zlasti v fazi po priglasitvi. Če je bila napotitev podana pred priglasitvijo, se je treba napotitve po priglasitvi v največji možni meri ⁽¹⁹⁾ izogibati.
14. Pomembnost pravne varnosti je treba upoštevati tudi glede meril za napotitev ter zlasti – ob podanih kratkih rokih – v obdobju pred priglasitvijo. Napotitve pred registracijo naj bi se zato omejevale na primere, kjer je razmeroma preprosto že na začetku določiti geografski trg in/ali obstoj možnega vpliva na konkurenco in se do njih na zahtevo nemudoma opredeliti.

Napotitve primerov: pravne zahteve in ostali dejavniki, ki jih je treba upoštevati

Napotitve pred priglasitvijo

15. Sistem napotitve pred priglasitvijo se sproži na osnovi utemeljene zahteve strank, ki jih zadeva koncentracija. Ob tem morajo stranke, na katere se nanaša koncentracija, preveriti, da izpolnjujejo pravne zahteve, zapisane v Uredbi o združitvah, ter ali je napotitev pred priglasitvijo v skladu z zgoraj opisanimi vodilnimi načeli.

Napotitev zadev s strani Komisije državam članicam, skladno s členom 4(4)

Pravne zahteve

16. Da bi bila napotitev, ki jo Komisija poda eni ali več državam članicam, v skladu s členom 4(4), mora izpolnjevati dve pravni zahtevi:
- (i) obstajati morajo indikatorji, da *utegne koncentracija bistveno vplivati na konkurenco* na trgu(-ih),
 - (ii) trg(-i), za katerega(-e) gre, se mora(-jo) nahajati na ozemlju države članice in *imeti vse lastnosti samostojnega trga*.

⁽¹⁶⁾ Sodišče prve stopnje je v *Philips v Commission* zavzelo stališče, obiter dictum, da je „razdrobljenost“ primerov, kot možna posledica uporabe člena 9, „neželena v luči načel ‚vse na enem mestu‘, na katerih temelji Uredba (EGS) št. 4064/89“. Poleg tega Sodišče prve stopnje, ob priznanju, da je tveganje „protislovnih ali celo nezdružljivih“ odločitev Komisije in držav članic svojstveno sistemu napotitev, kot ga določa člen 9, daje jasno vedeti, da to po njegovem mnenju ni zaželeno. (Glej odst. 350 in 380).

⁽¹⁷⁾ To je skladno z odločitvijo Komisije v primerih M.2389 *Shell/DEA* in M.2533 *BP/E.ON* o napotitvi vseh prodajnih trgov za naftne proizvode Nemčiji. Komisija je obdržala dele primerov, ki vključujejo nabavne trge. Prav tako je Komisija v M.2706 *P&O Princess/Carnival* z diskrecijsko pravico zavrnila napotitev dela primera Veliki Britaniji, ker je želela preprečiti njegovo razdrobitev (glej sporočilo Komisije za javnost z dne 11. aprila 2002, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Glej Uvodno izjavo 11 Uredbe o združitvi.

⁽¹⁹⁾ Glej uvodno izjavo 14 Uredbe o združitvi. Je seveda odvisno od strani, ki so objavile popolno in pošteno razkritje vseh pomembnih dejstev v svoji zahtevi za napotitev pred priglasitvijo.

17. Kar zadeva *prvi kriterij*, se od prosilke v osnovi zahteva, da pokaže, kako bi transakcija potencialno vplivala na konkurenco na samostojnem trgu v državi članici in bi jo torej bilo treba skrbno preiskati. Take indikacije so lahko samo prehodne in ne vplivajo na izid preiskave. Strankam v koncentraciji ni treba dokazati škodljivosti takega vpliva na konkurenco ⁽²⁰⁾, morajo pa opozoriti na indikatorje, ki na splošno namigujejo na obstoj nekaterih učinkov na konkurenco, ki izhajajo iz transakcije ⁽²¹⁾.
18. Kar zadeva *drugi kriterij*, morajo prosilke dokazati, da geografski trg(-i), na katerem(-ih) utegne transakcija na opisani način (odst. 17) vplivati na konkurenco, obsegajo nacionalno ozemlje države, ali pa je njihovo ožje območje ⁽²²⁾.

Drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati

19. Za razliko od potrditve pravnih zahtev morajo združujoče stranke, ki podajajo zahtevo za napotitev, da bi čim natančneje predvidele možen izid, preučiti, ali bo njihova zahteva primerno obravnavana. To vključuje preučitev uporabe zgoraj omenjenih vodilnih načel (odst. 8 do 14), še zlasti glede vprašanja, ali je pristojni organ (ali več organov), ki prejme zahtevo za napotitev, najbolj primeren za obravnavo zadeve. Zato je treba preučiti tako mesto konkurenčnih učinkov v transakciji ter kako primerno bo nacionalna agencija za nadzor konkurence (Urad za varstvo konkurence) preiskovala postopek.
20. Koncentracije, ki imajo razsežnost Skupnost, ki utegnejo vplivati na konkurenco na trgih, ki zadevajo ozemlje države članice ali manjše območje, in katerih učinki bi se lahko omejili ali imeli težke gospodarske posledice na posamezno državo članico ⁽²³⁾, so najbolj primerne za napotitev državi, ki jo zadevajo. To se še posebej nanaša na zadeve, pri katerih bi se učinki pojavili na samostojnih trgih, ki ne predstavljajo pomembnejšega dela skupnega trga. Do obsega, do katerega je napotitev podana le eni državi članici, se ohrani tudi korist „vsega na enem mestu“.
21. Obseg, do katerega je koncentracija, ki ima razsežnost Skupnosti, ki kljub potencialnemu vplivu na konkurenco na državnem trgu utegne povzročiti tudi močne čezmejne učinke (npr. ker bi imeli učinki koncentracije na področju trga ene države posledice na geografskih trgih drugih držav članic, ali ker

⁽²⁰⁾ Glej Uvodno izjavo 16, ki navaja, da od podjetij, ki jih zadeva koncentracija, ne bi smeli... zahtevati, da dokažejo, da bi učinki koncentracije ogrozili konkurenco“.

⁽²¹⁾ Obstoj „prizadetih trgov“ v smislu obrazca RS bi na splošno zadostoval za izpolnitev zahtev iz člena 4(4). Strani pa vendarle lahko opozorijo na katere koli dejavnike, ki bi lahko bili pomembni za konkurenčno analizo primera (prekrivanje trgov, vertikalna integracija, itd).

⁽²²⁾ Prosilke bi morale upoštevati dejavnike, ki tipično namigujejo na nacionalne ali ožje trge, kot so predvsem lastnosti proizvoda (npr. nizka vrednost proizvoda v nasprotju z znatnimi stroški prevoza), posebne lastnosti povpraševanja (npr. končni porabniki prihajajo iz bližine svojega centra dejavnosti) in zalog, pomenljiva sprememba cen in delnic po državah članicah, navade potrošnikov v posameznih državah, različne ureditveni okvirji, davki in druga zakonodaja. Nadaljnja navodila se nahajajo v Obvestilu Komisije o definiciji relevantnega trga za namene Zakona Skupnosti o konkurenci (UL C 372, 9.12.1997, odst. 5).

⁽²³⁾ Glej npr. napotitev Komisije določenih samostojnih trgov skladiščenja nafte za oceno francoskim organom v Primerih M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina*, in Primeru M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, Primeru M.1030 *Lafarge/Redland*, Primeru M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, Primeru M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, in Primeru M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; Primer M.2845 *Sogecable/Canal Satellite Digital/Vias Digital*.

bi koncentracija vključevala potencialne preprečevalne učinke in posledično razdelila skupni trg ⁽²⁴⁾), lahko primerna za napotitev, je odvisen od posebnih okoliščin primera. Ker so tako Komisija kot države članice enako opremljene ali enako primerne za obravnavo takih zadev, je pri odločanju o morebitni napotitvi takih zadev potrebna precejšnja preudarnost.

22. Obseg, do katerega bi koncentracije razsežnostjo Skupnosti, ki bi lahko ogrozile konkurenco na več nacionalnih ali ožjih trgih na ozemljih več kot ene države članice, lahko bile primerne za napotitev državam članicam, bo odvisen od dejavnikov, posebnih za vsak posamezen primer, kot so npr. število potencialno bistveno ogroženih nacionalnih trgov, obravnavanje katerih koli možnih zadev z namenom sorazmernih, nenasprotujočih si ukrepov, ter preiskovalni napor, ki bi bili potrebni pri obravnavi zadeve. Če utegne zadeva povzročiti pomisleke glede konkurence v drugih državah članicah ter zahteva usklajene preiskave in ukrepanje, je lahko to v prid odločitvi, da pristojnost za tako zadevo v celoti prevzame Komisija ⁽²⁵⁾. Po drugi strani, do obsega, ko zadeva utegne povzročiti pomisleke glede konkurence, ki pa, kljub temu, da zadeva trge več držav članic, ne zahteva usklajene preiskave in/ali ukrepanja, je napotitev lahko primerna. V omejenem številu primerov ⁽²⁶⁾ je Komisija celo menila, da lahko napoti koncentracijo več kot eni državi članici, v luči pomenljivih razlik v konkurenčnih pogojih, značilnih za trge teh držav. Medtem ko razdelitev obravnave zadeve združujoče stranke prikrajša za koristi „vse na enem mestu“, pa je ta premislek manj primeren v obdobju pred priključitvijo, če je napotitev sprožena na prostovoljno zahtevo združujočih strank.

23. V največji možni meri je treba preučiti, ali ima nacionalni organ (ali organi) za nadzor konkurence, ki naj bi preučil napotitev zadeve, dovolj strokovnega znanja s področja lokalnih trgov ⁽²⁷⁾, ter ali preiskuje, ali bo preiskoval, še kakšno transakcijo iz omenjenega sektorja ⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Glej zadevo M.580 *ABB/Daimler Benz*, ko je Komisija zavrnila zahtevo za napotitev primera po členu 9 Nemčiji, saj bi operacija(s) katero bi ustanovili največjega dobavitelja železniške opreme na svetu) imela vidne posledice širom po Evropi, medtem ko so se pomisleki glede konkurence omejile na nemške trge. Glej tudi Primer M.2434 *Hidroeléctrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, kjer je Komisija kljub zahtevi Španije za napotitev primera po členu 9 opravila preiskavo in sprejela odločitev po členu 8(2).

⁽²⁵⁾ V nekaterih primerih, glej M.1383 *Exxon/Mobil*, kjer je Komisija navkljub zahtevi Velike Britanije zavrnila napotitev koncentracije v zvezi s trgov za prodajo motornega goriva na severozahodu Škotske, saj je primer zahteval enoten in skladen paket pomoči za reševanje vseh problematičnih zadev v tem sektorju; glej tudi M.2706 *P&O Princess/Carnival*, kjer Komisija, kljub dejstvu da so britanske oblasti ocenjevale konkurenčno ponudbo Royal Caribbeana, ni soglašala z zahtevo za delno napotitvijo, da bi se izognili razdrobljenosti primera in zagotovili eno samo preiskavo na več prizadetih nacionalnih trgih.

⁽²⁶⁾ Glej M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M.1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ V zadevi M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* je Komisija napotila primer Nemčiji, ker je slednja imela boljše pogoje za preiskavo lokalnih razmer na 85.000 prodajnih mestih po državi; Nizozemski je bil napoten primer M.1060 *Vendex/KBB*, ker je lahko zagotovila boljše ocenjevanje lokalnih potrošnikov in navad; glej tudi M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, M.2621 *SEB/Moulinex* (kjer so bile preference potrošnikov ter komercialna in tržna praksa posebne za francoski trg); in primer M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet*, in M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ V zadevi M.716 *Gehe/Lloyds Chemists*, je npr. Komisija napotila primer, ker je bil Lloyd predmet še druge ponudbe, ki pa ni spadala pod ECMR, so jo pa opazovale britanske oblasti; V zadevi M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* sta Nemčiji bili napotenini dve transakciji, ki bi skupaj s tretjo, priglášeno v Nemčiji, vzbujale pomisleke za konkurenco. Napotitev je zagotovila izpeljavo vseh treh operacij na primeren način; V primeru M.2044 *Interbrew/Bass* pa je Komisija primer napotila britanskim oblastem, ker so v istem času ocenjevale Interbrewov prevzem neke druge pivovarne, Whitbread, ter zaradi njihovih izkušenj v nedavnih preiskavah na istih trgih. Podobno velja za zadeve M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG*, in M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* ter šest drugih prevzemov lokalnih dobaviteljev s strani Electrabel. V M.2706 *P&O Princess/Carnival* pa Komisija kljub dejstvu, da so britanske oblasti že ocenjevale konkurenčno ponudbo Royal Caribbeana, ni soglašala z zahtevo po delni napotitvi zaradi predhodnih pomislekov za varstvo konkurence, ki so se povečevala zaradi drugih nacionalnih trgov, ki jih je združitev prizadela, ter se tako izognila razdrobitvi primera (glej sporočilo za javnost 11. aprila 2002, IP/02/552).

Napotitev zadev držav članic Komisiji, skladno s členom 4(5)*Pravne zahteve*

24. Po členu 4(5) morajo stranke v transakciji izpolniti le dve pravni zahtevi, da bi lahko Komisiji podale zahtevo za napotitev: transakcija mora biti koncentracija v smislu člena 3 Uredbe o združitvah, in *mora obstajati možnost pregleda koncentracije, v skladu z nacionalnimi zakoni v treh ali več državah članicah* (glej tudi odst. 65 *et seq* in 70 *et seq*.)

Drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati

25. Za razliko od potrditve o izpolnjevanju pravnih zahtev morajo združujoče stranke, ki podajajo zahtevo za napotitev, da bi čim natančneje predvidele možen izid, preučiti, ali bo njihova zahteva primerno obravnavana. To vključuje preučitev uporabe vodilnih načel, še zlasti glede vprašanja, ali je Komisija bolj primerna za obravnavo zadeve.
26. V zvezi s tem uvodna izjava 16 Uredbe o združitvah določa, da so zahteve Komisiji za napotitev pred priglasitvijo posebej primerne v primerih, ko bi koncentracija vplivala na konkurenco zunaj ozemlja države članice. Posebno pozornost je torej treba nameniti možnemu kraju konkurenčnih učinkov, ki bi jih povzročila transakcija, ter kako primerno bi bilo, če bi postopek preiskovala Komisija.
27. Posebej je treba oceniti, ali je zadeva resnično čezmejne narave, ob upoštevanju elementov, kot so možni učinki na konkurenco, ter preiskovalnih in izvršilnih organov, ki bodo verjetno potrebni za preučevanje teh učinkov. V zvezi s tem je treba ugotoviti, ali bi zadeva potencialno vplivala na konkurenco na enem ali več trgih, ki jih zadeva koncentracija. V vsakem primeru so lahko indikacije zgolj predhodne ⁽²⁹⁾ in ne vplivajo na izid preiskave. Strankam prav tako ni treba dokazati škodljivosti takega vpliva na konkurenco.
28. Primeri, pri katerih je/so trg(-i), kjer bi lahko bila konkurenca v geografskem obsegu ogrožena, večji od nacionalnih ozemelj ⁽³⁰⁾, ali kjer so potencialno prizadeti trgi širši od nacionalnih, gospodarski vpliv koncentracije pa je povezan s takimi trgi, so primerni za obravnavo napotitve na Komisijo. V takih primerih, ko se konkurenčne sile širijo čez državne meje in posledično zahtevajo delovanje preiskovalnih organov več držav ter tudi izvršilnih organov, je Komisija verjetno najbolj primerna za izvedbo preiskave.

⁽²⁹⁾ Obstoj „prizadetih trgov“ v smislu Obrazca RS bi na splošno zadostoval. Strani pa vendarle lahko opozorijo na katere koli dejavnike, ki bi lahko bili pomembni za konkurenčno analizo primera (prekrivanje trgov, vertikalna integracija itd).

⁽³⁰⁾ Glej skupno napotitev transakcije sedmih držav članic Komisiji, ki je prizadela svetovne trge v M.2738 GE/Unison, ter skupno napotitev transakcije sedmih držav članic Komisiji, ki je prizadela zahodnoevropski trg v M.2698 Promatech/Sulzer; Glej tudi Načela uporabe, s strani nacionalnih oblasti za nadzor konkurence (NCA) znotraj mreže ECA, Člena 22 Uredbe o združitvi ES, document, ki ga je objavila ECA, v odst. 11.

29. Komisija je lahko bolj primerna za preiskavo primerov (vključno z preiskavo, presojo pa tudi možne ukrepe), ki ustvarja konkurenčne pomisleke, v več nacionalnih ali ožjih trgov, v različnih državah članicah ⁽³¹⁾. Komisija bo verjetno najbolj primerna za izvedbo preiskave v takih primerih, in je ustrezna za zagotovitev doslednega in učinkovitega preiskovanja po različnih državah, uporabe ustreznih preiskovalnih organov ter obravnavanja pomislekov za konkurenco z namenom koherentnih ukrepov.
30. Podobno tistemu, kar je bilo zgoraj zapisano v zvezi s členom 4(4), obseg, do katerega bi koncentracije, ki kljub potencialnemu vplivu na konkurenco na nacionalnem trgu utegnejo povzročiti tudi močne čezmejne učinke, lahko bile primerne za napotitev, je odvisen od posebnih okoliščin primera. Ker so za obravnavo zadeve lahko enako primerne tako Komisija kot tudi države članice, je pri odločanju o morebitni napotitvi takih zadev potrebna precejšnja preudarnost.
31. V največji možni meri je potrebno preučiti, ali je Komisija dovolj opremljena za ustrezno obravnavo zadeve, zlasti glede dejavnikov, kot so strokovno znanje ali pretekle izkušnje na področju tega sektorja. Večja ko je možnost, da bi združitev vplivala na konkurenco na ozemlju širšem od le ene države članice, bolj je verjetno, da je Komisija bolje opremljena za vodenje preiskave, zlasti kar zadeva iskanje dejstev in izvršilne moči.
32. Uredba o združitvah nadalje dovoljuje strankam koncentracije, da kljub temu da je očitno, da škodljivega učinka na konkurenco ni, predlagajo, naj zadevo obravnava Komisija, ob upoštevanju zlasti dejavnikov, kot so stroški ter trajanje postopka, ki bi nastali ob večkratnih vlogah v državah članicah ⁽³²⁾.

Napotitve po priglasitvi

Napotitev zadev Komisije državam članicam, skladno s členom 9

33. Člen 9 predvideva dve možnosti za države članice, ki želijo zahtevati napotitev zadeve Komisiji po priglasitvi: člena 9(2)a in 9(2)b.

Člen 9(2)a

Pravne zahteve

34. Da bi bila napotitev, ki jo Komisija poda eni ali več državam članicam, v skladu s členom 9(2)a, morata biti izpolnjeni naslednji pravni zahtevi:
- (i) morajo obstajati indikatorji, da utegne *koncentracija bistveno vplivati na konkurenco na trgu*
 - (ii) zadevni trg se mora nahajati v *državi članici prosilke in mora imeti vse lastnosti samostojnega trga*.
35. Kar zadeva *prvi kriterij*, se od države članice v osnovi zahteva, da na podlagi predhodne analize pokaže, ali obstaja tveganje, da lahko transakcija potencialno vpliva na konkurenco in bi jo torej bilo treba skrbno preučiti. Take predhodne indikacije so lahko v obliki *prima facie* dokaza o škodljivem učinku na konkurenco, vendar ne vplivajo na izid celotne preiskave.

⁽³¹⁾ To npr. lahko velja za operacije, kjer prizadeti trgi, čeprav nacionalni (ali celo trgi, ožji od nacionalnih, na področju za namene ocenjevanja konkurence), nedvomno imajo lastnosti splošnih vseevropskih ali svetovnih znamk, s splošnimi vseevropskimi ali svetovnimi pravicami za zaščito inelektualne lastnine, ali s centralizirano proizvodnjo in distribucijo – vsaj do obsega, ko bi takšna proizvodnja ali distribucija lahko imela vpliv na podlagi popravilnih ukrepov.

⁽³²⁾ Glej Uvodni izjavi 12 in 16 Uredbe o združitvah.

36. Kar zadeva *drugi kriterij*, mora država članica dokazati, da geografski trg(-i), na katerem(-ih) utegne transakcija na opisani način (odst. 35) vplivati na konkurenco, obsega(-jo) celotno ozemlje države, ali pa je njegovo/njihovo območje ožje ⁽³³⁾.

Drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati

37. Za razliko od preverjanja pravnih zahtev je potrebno upoštevati tudi druge dejavnike pri ocenjevanju, ali je verjetno, da bo napotitev primerno obravnavana. To vključuje preučitev uporabe zgornjih vodilnih načel, še zlasti glede vprašanja, ali je pristojni organ (ali več organov), ki prejmejo zahtevo za napotitev, najbolj primeren za obravnavo zadeve. Posebno pozornost je torej treba nameniti tako možnemu kraju konkurenčnih učinkov, ki bi jih povzročila transakcija, kot temu, kako primerno opremljen bi bil nacionalni organ za nadzor konkurence, da bi lahko izvajal postopek. (Glej odstavke 19-23)

Člen 9(2)b

Pravne zahteve

38. Da bi bila napotitev, ki jo Komisija poda eni ali več državam članicam, v skladu s členom 9(2)b, morata biti izpolnjeni naslednji pravni zahtevi:

(i) koncentracija mora vplivati na konkurenco na trgu in

(ii) zadevni trg mora biti v državi prosilki in mora imeti vse lastnosti samostojnega trga in ne sme predstavljati znatnega dela skupnega trga.

39. Kar zadeva *prvi kriterij*, se od države članice prosilke zahteva, da na podlagi predhodne raziskave pokaže, da bi transakcija potencialno vplivala na konkurenco na trgu. Take predhodne indikacije so lahko v obliki *prima facie* dokaza možnega škodljivega vpliva na konkurenco, vendar ne vplivajo na izid celotne preiskave.

40. Kar zadeva *drugi kriterij*, mora država članica prosilka pokazati, da je trg, na katerem operacija na zgoraj opisan način (odstavek 38) vpliva na konkurenco, ne le samostojni trg, ampak tudi, da ne predstavlja znatnega dela skupnega trga. V zvezi s tem na podlagi preteklih izkušenj in sodne prakse ⁽³⁴⁾ kaže, da so takšne situacije na splošno omejene na ozko geografsko območje znotraj države članice.

⁽³³⁾ Glej obvestilo Komisije o definiciji relevantnega trga za potrebe konkurenčnega prava Skupnosti (UL C 372, 9.12.1997, str. 5).

⁽³⁴⁾ Glej napotitve Komisije, odobrene po členu 9(2)b v: M.2446, *Govia/Connex South Central*, kjer je operacija ogrozila konkurenco na posebnih železniških progah na območju London/Gatwick-Brighton v VB; v M.2730, *Connex/DNVBVG*, kjer je transakcija prizadela konkurenco lokalnega potniškega prevoza na območju Riese (Saška, Nemčija); in v M.3130, *Arla Foods/Express Diaries*, kjer je transakcija prizadela konkurenco na trgu za oskrbo z ustekleničenim mlekom do hišnih vrat na območju Londona, Yorkshira in Lancashirea v VB. Za namene določitve pojma nebistvenega dela skupnega trga je nekaj navodil moč najti tudi v sodni praksi v zvezi z uporabo člena 82 Pogodbe ES. V tem kontekstu je sodišče oblikovalo precej široko predstavo o tem, kaj naj bi predstavljalo bistven del skupnega trga, pri čemer je uporabilo *inter alia* empirične dokaze. V sodni praksi je npr. moč zaslediti namige, ki temeljijo na praktičnih merilih, kot je „vzorec in velikost proizvodnje in porabe omenjenega proizvoda“, kot tudi navade in ekonomske priložnosti prodajalcev in kupcev, Glej Primer 40/73, *Suiker Unie/Commission*, [1975] ECR 1663. Glej tudi Primer C-179/90, *Porto di Genova*, [1991] ECR 5889, kjer je Pristanišče Genova spoznano za pomemben del skupnega trga. V svoji praksi je Sodišče tudi navedlo, da številni ločeni trgi lahko skupaj pomenijo bistven del skupnega trga. Glej npr. C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle* [1994] ECR I-5077, odst. 17, kjer je Sodišče navedlo: „V tem primeru, s tem ko mora biti delovanje centrov za osemenjevanje odobreno in ob upoštevanju, da ima vsak center izključno pravico do opravljanja storitev na določenem območju, nacionalna zakonodaja priznava tem centrom izključne pravice. S takim uveljavljanjem v prid tem podjetjem, številnim ozemeljsko omejenim monopolistom, ki pa skupaj pokrivajo celotno ozemlje države članice, nacionalni predpisi ustvarjajo dominantni položaj iz člena 86 Pogodbe, v bistvenem delu skupnega trga“.

41. Če so omenjeni pogoji izpolnjeni, je Komisija dolžna napotiti zadevo.

Napotitev zadev držav članic Komisiji, skladno s členom 22

Pravne zahteve

42. Da bi lahko ena država članica (ali več držav članic) podala napotitev Komisiji, skladno s členom 22, morata biti kot predpogoj izpolnjeni dve pravni zahtevi:

- (i) koncentracija mora vplivati na trgovanje med državami članicami in
- (ii) obstajati mora resna možnost, da bo koncentracija bistveno vplivala na konkurenco na ozemlju države članice, ki podaja zahtevo.

43. Kar zadeva prvi kriterij, koncentracija izpolnjuje to zahtevo, če ima viden vpliv na model trgovanja med državami članicami ⁽³⁵⁾.

44. Kar zadeva drugi kriterij iz člena 9(2)(a) mora država članica, ki napotuje v osnovi pokazati, na podlagi predhodnih analiz, da obstaja realno tveganje, da utegne transakcija imeti škodljiv vpliv na konkurenco in jo je zato treba podrobno pregledati. Takšne predhodne indikacije so lahko v obliki *prima facie* dokaza možnega vpliva na konkurenco, vendar ne vplivajo na izid celotne preiskave.

Drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati

45. Ker napotitve Komisiji po priglasitvi utegnejo povzročiti dodatne stroške in zamude združujočim se strankam, morajo biti običajno omejene na primere, pri katerih obstaja realno tveganje negativnih učinkov za konkurenco in trgovino med državami članicami, in za katere se zdi, da bi jih bilo najbolje obravnavati na ravni Skupnosti ⁽³⁶⁾. Kategorije zadev, ki so najbolj primerne za napotitev Komisiji, skladno s členom 22, so torej naslednje:

- Zadeve, ki vzbujajo resne pomisleke za konkurenco na enem ali več trgih, ki so geografsko večji od nacionalnega, ali kjer so potencialno prizadeti trgi geografsko večji od nacionalnega, ali kjer je glavni ekonomski vpliv koncentracije povezan s takšnimi trgi.
- Zadeve, ki vzbujajo resne pomisleke za konkurenco na več nacionalnih ali na ožjih trgih, ki se nahajajo v več državah članicah, v okoliščinah, kjer je nepretrgana obravnava zadeve (kar zadeva možne pomoči, v določenih primerih pa tudi preiskovalne napore) zaželeno, in kjer je glavni ekonomski vpliv koncentracije povezan s takšnimi trgi.

III. MEHANIZEM SISTEMA NAPOTITEV

A. PREGLED SISTEMA NAPOTITEV

46. Uredba o združitvah postavlja pomembna pravna pravila za delovanje sistema napotitev. Pravila, zapisana v členih 4(4), 4(5), 9 in 22 podrobno določajo različne korake, ki jih je potrebno narediti za napotitev zadeve s strani Komisije državam članicam in obratno.

⁽³⁵⁾ Glej tudi Obvestilo Komisije o učinku koncepta trgovanja iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL C 101, 27.4.2004, str. 81).

⁽³⁶⁾ Glej skupno Napotitev transakcije sedmih držav članic Komisiji, ki je prizadela svetovne trge v M.2738 GE/Unison, ter skupno Napotitev transakcije sedmih držav članic Komisiji, ki je prizadela zahodnoevropski trg in M.2698 Promatech/Sulzer; Glej tudi Načela uporabe člena 22 Uredbe o združitvah ES s strani pristojnih nacionalnih organov za nadzor konkurence znotraj mreže ECA: listine, ki jo je objavila ECA, odst. 11.

47. Vsako izmed štirih pomembnih pravil o napotitvah uvaja samostojen mehanizem za napotitev podane kategorije koncentracije. Pravila lahko razporedimo na naslednji način:

(a) Napotitve pred priglasitvijo:

(i) Od Komisije k državam članicam (člen 4(4))

(ii) Od držav članic h Komisiji (člen 4(5))

(b) Napotitve po priglasitvi:

(i) Od Komisije k državam članicam (člen 9)

(ii) Od držav članic h Komisiji (člen 22)

48. Prikaz postopkov v Prilogi I k temu obvestilu opisuje v grafični obliki različne postopke, ki jim je treba slediti v mehanizmu za napotitve, določenem v členih 4(4), 4(5), 9 in 22.

Napotitve pred priglasitvijo

49. Napotitve pred priglasitvijo lahko zahtevajo le podjetja, ki jih koncentracija zadeva ⁽³⁷⁾. Na omenjenih podjetjih je, da preverijo, ali koncentracija izpolnjuje merila, določena v členih 4(4) (da je koncentracija pomembna na ravni Skupnosti, da pa bi lahko ogrozila konkurenco na samostojnem trgu znotraj države članice) ali 4(5) (da koncentracija nima razsežnosti Skupnosti, da pa je primerna za pregled po nacionalni zakonodaji o konkurenci v najmanj treh državah članicah). Zadevna podjetja lahko potem odločijo o tem, ali bodo zahtevala napotitev Komisiji ali od nje z vložitvijo utemeljene zahteve na obrazcu RS. Zahtevo Komisija nemudoma posreduje vsem državam članicam. Preostali del procesa se razlikuje po členih 4(4) in 4(5).

— Po členu 4(4) imajo države članice ⁽³⁸⁾, ki jih primer zadeva, od dneva prejema, 15 delovnih dni časa, da izrazijo strinjanje ali nestrinjanje z zahtevo. Molk s strani države članice se šteje kot strinjanje ⁽³⁹⁾. Če se država(e) članica(e) strinja(jo) z napotitvijo, ima Komisija še dodatni čas, približno 10 delovnih dni (25 delovnih dni od datuma, ko je prejela obrazec RS), v katerem se lahko odloči napotiti zadevo. Molk s strani Komisije se šteje kot privolitev. Če se Komisija strinja, se zadeva (njen del ali več delov) napoti na eno ali več držav članic, v skladu z zahtevo zadevnih podjetij. Če je napotitev podana, zadevna država članica ali države članice pri predloženem delu zadeve uporabijo svojo nacionalno zakonodajo ⁽⁴⁰⁾. Uporabljata se člena 9(6)–9(9).

⁽³⁷⁾ Izraz „podjetja, ki jih zadeva ...“ vključuje „osebe“ v smislu Člena 3(1)(b).

⁽³⁸⁾ „Države članice, ki jih zadeva ...“ so tiste, omenjene v Obrazcu RS, na katerega bo primer prenesen, če bo zahteva odobrena.

⁽³⁹⁾ Ta mehanizem je osnovna oblika vseh napotitvenih postopkov, določenih v Uredbi o združitvi. Mehanizem se lahko označi kot „pozitivni molk“ ali nenasprotovanje: to pomeni, da se, če Komisija ali država članica ne sprejme odločitve, šteje, da je odločitev pozitivna. Ta mehanizem je že bil lastnost Uredbe (EGS) št. 4064/89 v Členu 9(5). Zdaj je vključen v Člene 4(4) (drugi in četrty pododstavek), 4(5) (četrty pododstavek), 9(5), 22(3) prvi pododstavek, zadnji stavek Uredbe o združitvah. Mehanizma pozitivnega molka pa vendarle ni mogoče uporabiti v zvezi z odločitvami držav članic o pridružitvi zahtevam po členu 22(2).

⁽⁴⁰⁾ Člen 4(4) dovoljuje združujočim se stranem, da zahtevajo delne ali polne napotitve. Komisija in države članice morajo bodisi podpreti ali pa zavrniti zahtevo, in ne morejo spreminjati njenega področja, tako da npr. odobrijo samo del primera, čeprav je zahteva podana za celoten primer. V primeru delne napotitve država članica uporabi svoj nacionalni zakon za Napotitveni del primera. Za preostanek primera se normalno uporablja Uredba o združitvi, tj. podjetja morajo opraviti priglasitev nenapotitvenega dela koncentracije na Obrazcu CO, skladno s členom 4(1) Uredbe o združitvah. V nasprotju s tem pa v primeru, če je celoten primer prepuščen državi članici zaključni pododstavek člena 4(4) določa, da primera ni obvezno priglašati še Komisiji. Država članica, ki jo primer zadeva, bo uporabila svojo zakonodajo za ves primer; nobena druga država članica ne more uporabiti nacionalne zakonodaje pri omenjeni koncentraciji.

- Po členu 4(5) zadevna država članice ⁽⁴¹⁾ v roku 15 delovnih dni od dneva prejema zahteve, v katerem lahko izrazijo strinjanje ali nestrinjanje z zahtevo. Po izteku tega roka Komisija preveri, ali je katera od držav članic, pristojnih za obravnavo koncentracije po svoji nacionalni zakonodaji, izrazila nestrinjanje. Če tega ni, primer pridobi razsežnost Skupnosti, zadeva se napoti na Komisijo, ki pridobi izključno jurisdikcijo nad njim. Potem morajo stranke koncentracije primer priglasiti Komisiji, in sicer na obrazcu CO. Če pa ena ali več pristojnih držav članic izrazi nestrinjanje, Komisija o tem nemudoma obvesti vse države članice in podjetja, ki jih zadeva primer, in napotitveni postopek se konča. Stranke se po tem podredijo veljavnim nacionalnim pravilom o priglasitvi.

Napotitve po priglasitvi

50. V skladu s členoma 9(2) in 22(1), napotitve po priglasitvi sprožijo države članice na lastno pobudo ali pa na povabilo Komisije v skladu s členoma 9(2) in 22(5). Postopki se razlikujejo glede na to, ali napotitev poteka od držav h Komisiji ali obratno.

- Po členu 9 lahko država članica zahteva, naj ji Komisija napoti koncentracijo z razsežnostjo Skupnosti, ali njen del, ki je bil priglasišen Komisiji, bi pa lahko bistveno vplival na konkurenco znotraj samostojnega trga na ozemlju te države članice (člen 9(2)(a)) ali vpliva na takšen samostojni trg, ki ni bistveni del skupnega trga (člen 9(2)(b)). Zahteva mora biti vložena v roku 15 delovnih dni od dne, ko je država članica prejela kopijo obrazca CO. Komisija mora najprej ugotoviti, ali so ta pravna merila izpolnjena. Nato lahko odloči o napotitvi zadeve ali njegovega dela, za kar ima administrativno pooblastilo. V primeru, da je zahteva po napotitvi podana v skladu s členom 9(2)(b), mora Komisija (tj. nima diskrecijske pravice) podati napotitev, če so izpolnjeni pravni pogoji. Odločitev mora sprejeti v roku 35 dni od dneva priglasitve, ali, kjer je Komisija začela postopke, v roku 65 delovnih dni ⁽⁴²⁾. Če je napotitev podana, zadevna država članica uporablja svojo nacionalno zakonodajo s področja konkurence, pogojeno le s členoma 9(6) in 9(8).

- Po členu 22 lahko država članica zahteva, naj Komisija preuči koncentracijo, ki nima razsežnosti Skupnosti, lahko pa prizadeva trgovanje med državami članicami in grozi da bo občutno vplivala na konkurenco na njenem ozemlju. Zahtevo mora vložiti v roku 15 delovnih dni od dneva priglasitve na nacionalni ravni ali, kjer priglasitev ni potrebna, od datuma, ko je bila koncentracija „naznanjena“ ⁽⁴³⁾ zadevni državi članici. Komisija zahtevo posreduje vsem državam članicam. Katera koli druga država članica (ali več držav) se lahko pridruži zahtevi ⁽⁴⁴⁾ v roku 15 delovnih

⁽⁴¹⁾ Tj. tisti, ki bi bili pristojni za revizijo primera po svoji nacionalni zakonodaji, če napotitve ni. Za koncept „pristojnosti za vnovičen pregled primera“ glej oddelek B5.

⁽⁴²⁾ Kar zadeva primere, kjer Komisija naredi pripravljalne korake v roku 65 delovnih dni, glej Člen 9(4) (b) in (5).

⁽⁴³⁾ Pojem „naznanjena“, izpeljan iz besedila člena 22, v tem besedilu pomeni posredovanje zadostne informacije za izdelavo predhodne ocene glede na merila za sestavo zahteve za napotitev, skladno s členom 22.

⁽⁴⁴⁾ Omeniti je treba, da člen 22 omogoča državi članici, da se pridruži prvi zahtevi, četudi koncentracija še ni bila priglasišena. Država članica pa tega vendarle ne bo mogla storiti, če ne bo prejela potrebnih informacij od združujočih se strani v času, ko je od Komisije prejela obvestilo, da je zahtevo za napotitev vložila druga država članica. Čeprav ima država članica možnost stopiti v stik z združujočimi se stranmi, da bi ugotovila, ali so pristojne za pregled katere koli posamične transakcije, se priglasitvenim stranem pa priporoča, da, kjer je to mogoče, pošljejo priglasitev vsem državam članicam hkrati.

dni od datuma prejema kopije prvotne zahteve. Začasno se odpravijo vse nacionalne časovne omejitve v zvezi s koncentracijo, dokler se ne sprejme odločitev o tem ali bo zahteva preučena; država članica lahko znova uvede nacionalne roke še pred iztekom 15 dni in obvesti Komisijo in stranke za združitve, da se zahtevi ne bo pridružila. Najmanj 10 delovnih dni po izteku roka 15 delovnih dni se mora Komisija odločiti, ali bo sprejela zadevo od držav/e članic/e, ki so/jo podale/a zahtevo. Če Komisija sprejme jurisdikcijo, se postopki v državah članicah na nacionalni ravni ustavijo, Komisija pa zadevo preučuje v imenu držav prosilk ⁽⁴⁵⁾ v skladu s členom 22(4) Uredbe o združitvah. Države, ki niso podale zahteve, lahko še naprej uveljavljajo nacionalno zakonodajo.

51. Naslednje poglavje Obvestila se osredotoča na številne podrobne elemente sistema s ciljem posredovanja nadaljnjih navodil podjetjem, ki nameravajo podati zahteve v obdobju pred priglasitvijo, ali ki bi lahko bile stranka v transakcijah, ki bi lahko bile predmet napotitev po priglasitvi.

B. PODROBNOSTI MEHANIZMA NAPOTITEV

52. Ta odstavek Obvestila vsebuje navodila v zvezi z določenimi vidiki delovanja sistema napotitve, postavljenimi v členih 4(4), 4(5), 9 in 22 Uredbe o združitvah.

1. Mreža pristojnih organov

53. Komisija izvaja postopke, določene v Uredbi o združitvah, v tesni zvezi s pristojnimi organi držav članic. (Nacionalni organi za nadzor konkurence), kot je določeno s členom 19(2) Uredbe o združitvah. Sodelovanje in dialog med Komisijo in nacionalnimi organi je še zlasti pomembno v primeru koncentracij, podvrženih sistemu napotitev, določenem z Uredbo.
54. Glede na uvodno izjavo 14 v Uredbi o združitvah Komisija in nacionalni organi skupaj tvorijo mrežo pristojnih organov, pri čemer svoje pristojnosti uporabljajo za tesno sodelovanje, z uporabo učinkovitih ukrepov za izmenjavo podatkov in posvetovanje, z namenom zagotovitve, da bo posamezne primere obravnaval za to najbolj primerni organ, v luči načela subsidiarnosti, ter z vidika zagotovitve izogibanja večkratnih priglasitev podanih koncentracij v največji možni meri.
55. Mreža mora zagotoviti učinkovito prisoditev koncentracij v skladu z načeli, opisanimi zgoraj v poglavju II. To vključuje pospeševanje nemotenega delovanja mehanizma napotitev pred priglasitvijo, kot tudi posredovanja, do predvidljivega obsega, sistema, s čimer je možno zahteve za napotitve po priglasitvi kar se da hitro prepoznati ⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Kjer Komisija preučuje koncentracijo v prid ene ali več držav članic v skladu s členom 22, lahko sprejme vse bistvene odločitve, predpisane v členih 6 in 8 Uredbe o združitvah. To je določeno v členu 22(4) Uredbe o združitvah. Treba je omeniti, da Komisija preučuje koncentracijo na zahtevo in v prid držav članic, ki podajo zahtevo. Člen je torej treba razlagati kot zahtevo Komisiji, da preuči vpliv koncentracije znotraj ozemlja teh držav članic. Komisija ne bo preučevala učinkov koncentracije na ozemlju držav članic, ki se niso pridružile zahtevi, razen če leta ni nujna za oceno učinkov koncentracije znotraj ozemlja držav članic, ki so vložile zahtevo (v primeru, kjer je geografski trg razširjen čez ozemlje držav članic, ki so podale zahtevo).

⁽⁴⁶⁾ Komisija npr. lahko upošteva boljše poznavanje možnosti za vložitev zahteve za napotitev, ko odloča, ali bo dala soglasje k zahtevi za odstopanje od odločilnega učinka skladno s členom 7(3) Uredbe o združitvi.

56. V skladu s členoma 4(4) in 4(5) Komisija utemeljene zahteve, ki jih nanjo naslovijo podjetja, posreduje „brez odlašanja“ ⁽⁴⁷⁾. Komisija si bo prizadevala posredovati takšne dokumente v enem delovnem dnevu od dne, ko so bili ti prejeti ali izdani. Podatki znotraj mreže se izmenjujejo na različne načine, glede na okoliščine: elektronska pošta, navadna pošta, kurir, faks, telefon. Omeniti je treba, da se občutljive ali zaupne informacije izmenjujejo prek varne elektronske pošte ali na kateri koli zaščiteno način komunikacije med temi kontaktnimi točkami.
57. Vsi člani mreže, vključno s Komisijo in nacionalnimi organi, njihovimi uradniki in osebjem, ter druge osebe, ki delajo pod nadzorom teh organov, kot tudi uslužbenci in javni delavci, zaposleni pri drugih organih v državah članicah, bodo podvrženi poklicni molčečnosti, določeni v členu 17 Uredbe o združitvah, razen če fizična ali pravna oseba, ki je posredovala podatek, privoli v njegovo razkritje.
58. Svetovanja in izmenjava podatkov znotraj mreže so zadeva javnih izvršnih agencij in ne spreminjajo nobenih pravic ali obveznosti, ki izhajajo iz Skupnosti ali nacionalnih zakonodaj s področja podjetij. Vsak organ za nadzor konkurence ostaja polno odgovoren za zagotovitev upoštevanja prava v primerih, ki jih obravnava.

2. Sprožitev sistema napotitev pred prigrasitvijo; podatki, ki jih morajo posredovati prosilke

59. Da bi sistem napotitev deloval hitro in brez zastojev, je ključnega pomena, da stranke, ki zahtevajo napotitev, kadar koli se to od njih zahteva, posredujejo popolne in natančne podatke, pravočasno in na najbolj učinkovit način. Pravne zahteve o tem, katere informacije je treba predložiti, kot tudi posledice v primeru posredovanja netočnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov, so določene v Uredbi o združitvah, Uredbi (EC) št. 802/2004 (v nadaljevanju izvedbena uredba) in Obrazcu RS ⁽⁴⁸⁾.
60. Kot je določeno v Obrazcu RS, morajo biti vsi podatki, podani v utemeljeni zahtevi, točni in popolni. Če stranke podajo netočne ali nepopolne podatke, lahko Komisija sprejme sklep na podlagi člena 6(1)(a) Uredbe o združitvah (v primeru, kjer se s preiskavo pokaže, da niso izpolnjeni pogoji, določeni s členom 4(5)) ali prekliče odločitve na osnovi členov 6 ali 8, ki jih je sprejela po napotitvi člena 4(5), skladno s členoma 6(3)(a) ali 8(6)(a) Uredbe o združitvah. V zadevi sprejema odločitve na podlagi člena 6(1)(a) ali po preklicu za transakcijo ponovno veljajo nacionalni zakoni s področja konkurence. V primeru napotitev v skladu s členom 4(4), podanih na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, lahko Komisija zahteva prigrasitev v skladu s členom 4(1). Poleg tega lahko Komisija naloži kazni po členu 14(1)(a) Uredbe o združitvah. In nazadnje, stranke se morajo zavedati, da, če je napotitev podana na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov na Obrazcu RS, lahko Komisija in/ali države članice preučijo možnost izdaje napotitve po prigrasitvi, in prekličejo napotitev pred prigrasitvijo, ki je bila osnovana na takih netočnih ali nepopolnih podatkih ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Treba je omeniti, da Komisija, kot je zapisano v členu 19(1) Uredbe o združitvah, prav tako mora nacionalnim organom posredovati kopije prigrasitev in vseh najbolj pomembnih dokumentov, ki jih je izdala ali pa so bili vloženi pri njej.

⁽⁴⁸⁾ Obrazec RS je dodan k Uredbi Komisije (ES) št. 802/2004 z dne 7. aprila 2004 o izvedbi Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 133, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁴⁹⁾ To je primeren ukrep v primerih ko so strani podale nepolne ali napačne podatke, ki pa niso vplivali na izpolnjevanje določil iz člena 4(5), o čemer je komisija opozorjena v času preiskave.

61. Ob posredovanju podatkov na Obrazcu RS ali ob sestavljanju zahteve za napotitve pred priglasitvijo nasploh, podjetjem ni treba dokazovati, da bo njihova koncentracija povzročila škodljive vplive na konkurenco⁽⁵⁰⁾. Vendar morajo podati čim več podatkov, iz katerih bo razvidno, na kakšen način koncentracija izpolnjuje pomembna pravna merila, določena v členih 4(4) in 4(5) ter zakaj bi bilo najbolje, da koncentracijo obravnava organ za konkurenco, ki so ga navedli v zahtevi. Uredba o združitvah ne določa, da je treba dejstvo, da je Obrazec RS shranjen, objaviti, in tudi nima takega namena. Nejavna transakcija je lahko posledično predmet zahteve za napotitev pred priglasitvijo.
62. Četudi bo Komisija, glede na izvedbeno uredbo, sprejela Obrazec RS v katerem koli izmed uradnih jezikov v Skupnosti, se podjetjem močno priporoča, naj pri posredovanju podatkov, ki bodo poslana skozi mrežo, uporabljajo jezik, ki ga bodo razumeli vsi prejemniki podatkov. To bo državi članici olajšalo obravnavo takšnih zahtev. Poleg tega, kar zadeva zahteve za napotitev državam članicam, se strankam, ki vlagajo zahtevo, močno priporoča, naj pošljejo kopijo zahteve tudi v jeziku države, od katere zahtevajo napotitev.
63. Poleg izpolnjevanja pravnih zahtev, določenih v Obrazcu RS, morajo biti podjetja, ki vlagajo zahtevo, pripravljena posredovati dodatne informacije, če se to od njih zahteva, ter se o zadevi odkrito in iskreno pogovoriti s Komisijo in nacionalnimi organi, da bi slednji lahko ocenili, ali je koncentracija, za katero gre, primerna za napotitev.
64. Informativni stiki med združujočimi se strankami, ki nameravajo vložiti zahtevo za napotitev pred priglasitvijo, na eni, ter Komisijo in pristojnimi oblastmi držav članic na drugi strani, so močno zaželeni, vključno z vlogo obrazca RS. Komisija je zavezana, da bo posredovala informativna, pravočasna navodila podjetjem, ki želijo uporabiti sistem napotitev pred priglasitvijo, določen v členu 4(4) in 4(5) Uredbe o združitvah⁽⁵¹⁾.

3. Koncentracije, primerne za napotitev

65. Samo koncentracije v smislu člena 3 Uredbe o združitvah so primerne za napotitev v skladu s členoma 4(5) in 22. Samo koncentracije, ki spadajo v področje nacionalnih zakonov o nadzoru konkurence, so primerne za napotitev v skladu s členoma 4(4) in 9⁽⁵²⁾.
66. Zahteva za napotitev pred priglasitvijo, skladno s členoma 4(4) in 4(5) Uredbe o združitvah, se mora nanašati na koncentracije, za katere so načrti dovolj konkretni. V zvezi s tem mora biti pri podjetjih najmanj dober namen združevanja, ali, v primeru javne ponudbe, najmanj javno naznanilo o takih namenih⁽⁵³⁾.

4. Koncept „pred priglasitvijo“ po členih 4(4) in 4(5)

67. Člena 4(4) in 4(5) se uporabljata samo v obdobju pred priglasitvijo.

⁽⁵⁰⁾ Glej Uvodno izjavo 16 Uredbe o združitvi.

⁽⁵¹⁾ Zahteva za odstopanje od odločilnega učinka skladno s členom 7(3) Uredbe o združitvah je običajno v neskladju z namenom zahteve za napotitev pred priglasitvijo, skladno s členom 4(4).

⁽⁵²⁾ V nasprotju se naj bi sklicevanje na nacionalno zakonodajo o konkurenci v členih 21(3) in 22(3) razumelo kot nanašanje na vse vidike nacionalne zakonodaje o konkurenci.

⁽⁵³⁾ Glej uvodno izjavo 34 in člen 4(1) Uredbe o združitvi.

68. Člen 4(4) določa, da lahko podjetja, ki jih zadeva koncentracija, podajo zahtevo za napotitev v smislu utemeljene vloge (Obrazec RS), „pred priglasitvijo koncentracije znotraj pomena odstavka 1“. To pomeni, da je lahko zahteva podana samo tam, kjer Obrazec CO ni bil vložen skladno s členom 4(1).
69. Člen 4(5) prav tako določa, da mora biti zahteva podana „pred kakršno koli priglasitvijo pristojnim (nacionalnim) organom“. To pomeni, da koncentracija, za katero gre, ne sme biti uradno priglašena nobeni izmed jurisdikcij držav članic, da bi ta predpis lahko uveljavljali. Celo ena priglasitev kjer koli v Skupnosti bo podjetjem, ki jih to zadeva, preprečila sprožitev mehanizma člena 4(5). Z vidika Komisije nepriglasitev transakcije v času negotovosti glede zahteve, skladno s členom 4(5), ne bi smela biti kaznovana.

5. Koncept „koncentracije, primerne za pregled po nacionalni zakonodaji o konkurenci“ in koncept „pristojne države članice“ v členu 4(5)

70. Člen 4(5) omogoča podjetjem, da vložijo zahtevo za napotitev pred priglasitvijo koncentracije, ki nima pomena na ravni Skupnosti in ki je „primerna za pregled po nacionalni zakonodaji o konkurenci najmanj treh držav članic“.
71. „Primernost za pregled“ je treba razlagati v smislu koncentracije, ki je pod jurisdikcijo države članice po njeni nacionalni zakonodaji o nadzoru združevanja. Ni potrebe po obveznih zahtevah priglasitve, tj. ni obvezno, da mora biti koncentracija primerna za priglasitev po nacionalnem zakonu.⁽⁵⁴⁾ Tako ni potrebe za obvezno priglasitev, kar pomeni, da ni nujno, da se koncentracija prihlasi tudi po nacionalni zakonodaji.
72. V skladu s tretjim in četrtem pododstavkom člena 4(5), če je najmanj ena država članica, „pristojna za preučitev koncentracije po svojem nacionalnem zakonu o konkurenci“, izrazila nestrinjanje z napotitvijo, zadeva ne bo napotena. „Pristojna“ država članica je tista, kjer je koncentracijo možno preučiti in ki ji torej nacionalna zakonodaja o konkurenci omogoča preučitev koncentracije.
73. Vse države članice, in ne le „pristojne“ za preučitev zadeve, prejmejo obrazec RS. Vendar samo „pristojne“ države pridejo v poštev za izvajanje tretjega in četrtega pododstavka člena 4(5). V skladu s tretjim pododstavkom člena 4(5) morajo „pristojne“ države članice v roku 15 delovnih dni od dneva prejema Obrazca RS izraziti svoje strinjanje ali nestrinjanje z napotitvijo. Če se vse strinjajo, bo zadeva pridobila razsežnost Skupnosti, v skladu s petim pododstavkom člena 4(5). Četrty pododstavek člena 4(5) pa nasprotno določa, da če napotitvi nasprotuje ena sama „pristojna“ država članica, je ne bo odobrila tudi nobena druga.
74. Glede na mehanizem, podan zgoraj, je za nemoteno izvajanje člena 4(5) ključnega pomena, da so točno določene vse države članice, kjer nacionalna zakonodaja omogoča preučitev zadeve in ki so torej „pristojne“ za preučitev zadeve po svoji zakonodaji. Obrazec RS tako zahteva od podjetij, da posredujejo zadostne informacije in omogočijo vsaki državi članici, da ugotovi, ali je pristojna za preučevanje koncentracije v skladu s svojo zakonodajo.

⁽⁵⁴⁾ Celo v okoliščinah, ko je priglasitev prostovoljna *de jure*, strani lahko izrazijo željo ali se od njih pričakuje, da opravijo priglasitev.

75. Če je Obrazec RS izpolnjen pravilno, ne bi smelo biti nobenih zapletov. Podjetja, ki jih zadeva koncentracija, bodo točno vedela, katere države članice so pristojne za revizijo zadev. Če podjetja obrazca ne izpolnijo pravilno, ali če obstaja nestrinjanje glede tega, katere države članice so „pristojne“ za preučevanje zadeve, se lahko pojavijo zapleti.
- V roku 15 delovnih dni, predpisanih v tretjem pododstavku člena 4(5), lahko država članica, ki v obrazcu RS ni bila spoznana za „pristojno“, Komisijo obvesti, da je „pristojna“, in lahko, tako kot druge „pristojne“ države članice, izrazi svoje strinjanje ali nestrinjanje z napotitvijo.
 - Prav tako lahko država članica, ki je bila v Obrazcu RS spoznana za „pristojno“, v roku 15 delovnih dni, predpisanih v tretjem pododstavku člena 4(5), Komisijo obvesti, da ni „pristojna“. V tem primeru bo omenjena država izključena iz izvajanja člena 4(5).
76. Če po izteku 15 delovnih dni nobena država ne izrazi nestrinjanja, se šteje, da je napotitev veljavna. To zagotavlja veljavnost odločitev, ki jih je Komisija sprejela v skladu s členoma 6 ali 8 Uredbe o združitvah, sledeč členu 4(5).
77. Vendar to ne pomeni, da lahko podjetja, ki jih zadeva koncentracija, zlorabijo sistem z nepazljivim ali namernim posredovanjem napačnih podatkov na obrazcu RS, vključno z možnostjo ponovne preučitve koncentracije v državah članicah. Kot je zapisano v odstavku 60, lahko Komisija sprejme ukrepe za izboljšanje situacije in odvrnitev od takšnih kršitev. Podjetja se prav tako morajo zavedati, da v okoliščinah, ko je napotitev podana na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, lahko država članica, ki meni, da je bila pristojna za obravnavo zadeve, a zaradi napačnih podatkov v obrazcu ni imela možnosti, da bi uporabila veto, zahteva napotitev po prigrasitvi.

6. Priglasitev in objava odločitev

78. V skladu s členi 4(4)(četrti pododstavek), 4(5)(četrti pododstavek), 9(1) in 22(3)(drugi pododstavek), mora Komisija obvestiti podjetja ali osebe, ki jih zadeva koncentracija, ter vse države članice, o kakršni koli odločitvi, ki jo je sprejela v skladu s temi predpisi v zvezi z napotitvijo koncentracije.
79. Podatki bodo posredovani kot pismo, naslovljeno na podjetja (ali, za odločitve v skladu s členom 9(1) ali 22(3), pismo, naslovljeno na državo članico, ki jo zadeva koncentracija). Kopijo pisma prejmejo vse države članice.
80. Takšnih odločitev ni potrebno objavljati v *Uradnem listu Evropske Unije* ⁽⁵⁵⁾. Komisija bo vseeno omenjene odločitve ustrezno objavila na spletni strani GD za konkurenco, kot je pogojeno z zahtevami o zaupnosti.

7. Člen 9(6)

81. Člen 9(6) zagotavlja, da kadar Komisija napoti priglašeno koncentracijo državi članici v skladu s členom 4(4) ali členom 9(3), morajo nacionalni organi, ki jih zadeva koncentracija, zadeve obravnavati „brez neprimernih zamud“. V skladu s tem mora pristojni organ kar se da hitro obravnavati zadevo po nacionalnem zakonu.

⁽⁵⁵⁾ Skladno s členom 20 ECMR se to zahteva le za odločitve, sprejete v skladu s členi 8(1)–(6), 14 in 15.

82. Poleg tega člen 9(6) predpisuje, da mora pristojni organ v državi članici v 45 dneh od napotitve s strani Komisije ali priglasitve na nacionalni ravni, če je ta potrebna, obvestiti podjetja o izidih „predhodne ocene konkurence“ ter predlaga nadaljnje ukrepe. V skladu s tem, v 45 delovnih dneh po napotitvi ali priglasitvi, morajo združujoče se stranke prejeti zadostne informacije, ki jim bodo omogočile razumeti naravo predhodnih pomislekov za konkurenco, ki jih utegnejo imeti organi, ter biti seznanjene z možnim obsegom in trajanjem preiskave. Država članica, ki jo zadeva koncentracija, lahko le izjemoma odpravi to časovno omejitev, če od podjetij ni prejela potrebnih informacij, kot to zahteva nacionalni zakon o konkurenci.

IV. ZAKLJUČNE OPOMBE

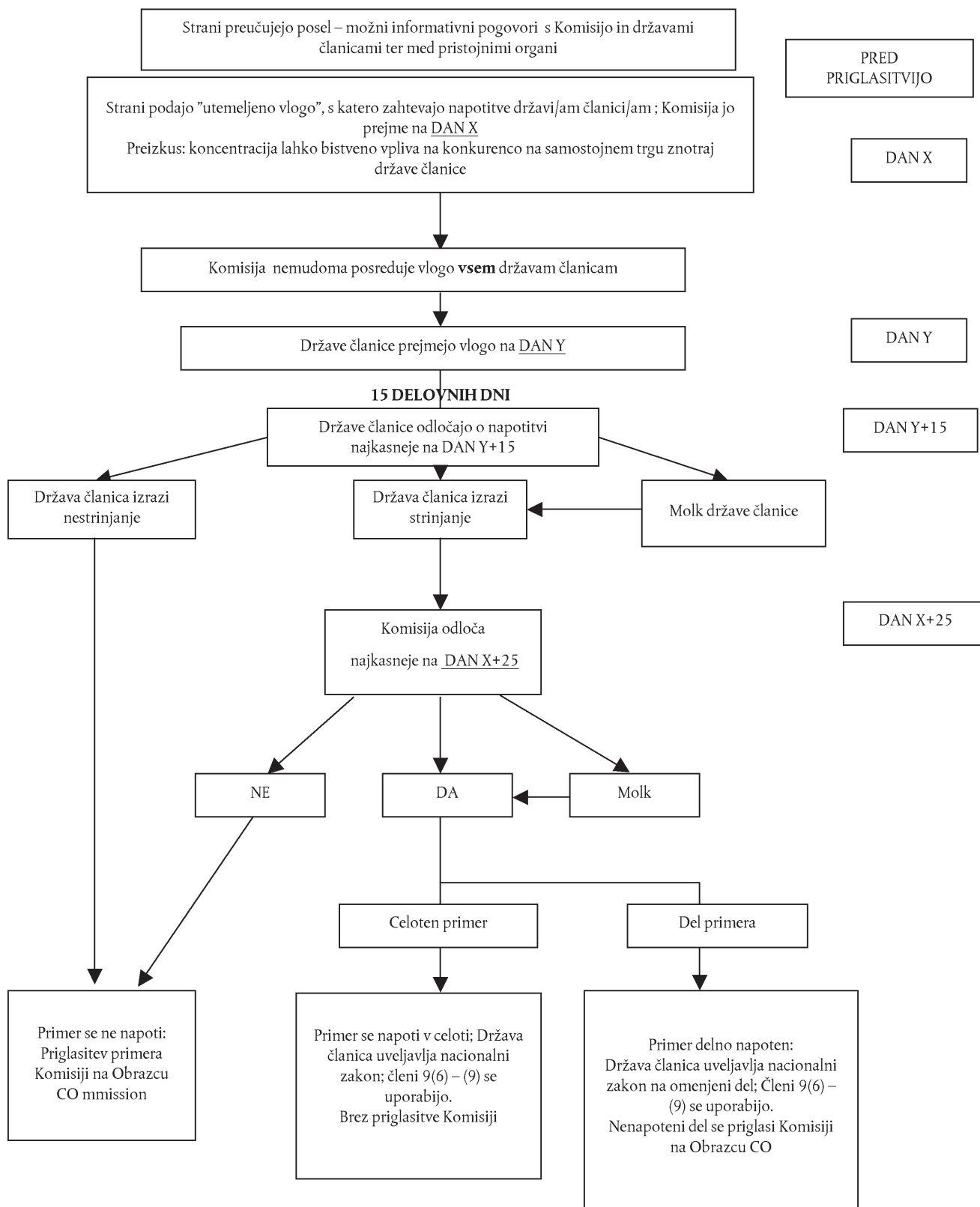
83. To obvestilo bo občasno spremenjeno, zlasti v primeru kakršne koli revizije predpisov napotitve v Uredbi o združitvah. V zvezi s tem je treba omeniti, da mora Komisija v skladu s členom 4(6) Uredbe o združitvah poročati Svetu o delovanju predpisov napotitve pred priglasitvijo, člena 4(4) in 4(5), najkasneje do 1. julija 2009.
84. To obvestilo ne vpliva na razlago veljavne Pogodbe in ureditvenih določb Sodišča prve stopnje ter Sodišča Evropskih skupnosti.
-

PRILOGE

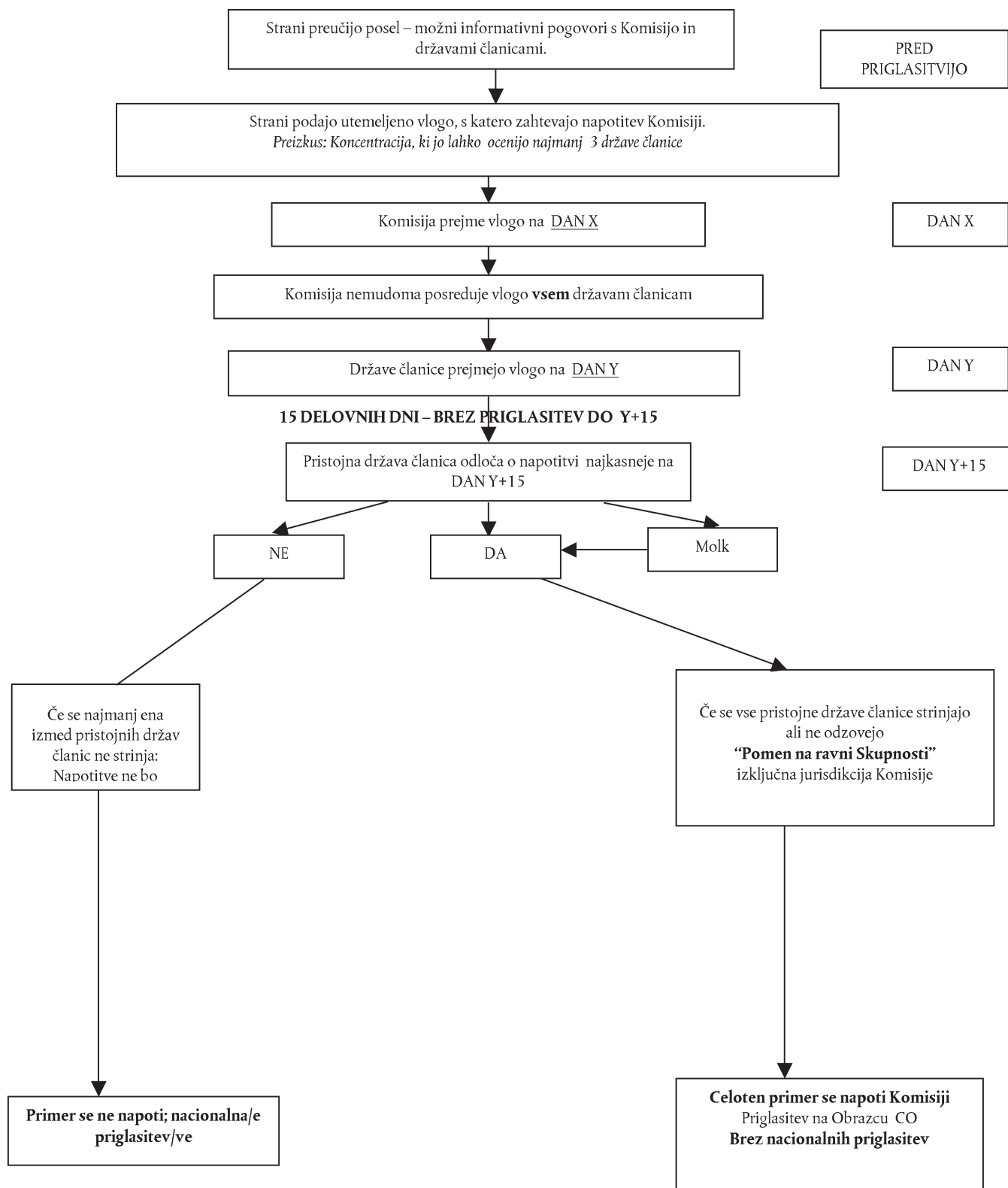
RAZPREDELNICA NAPOTITEV

Člen 4(4)

Koncentracija s pomenom na ravni Skupnosti

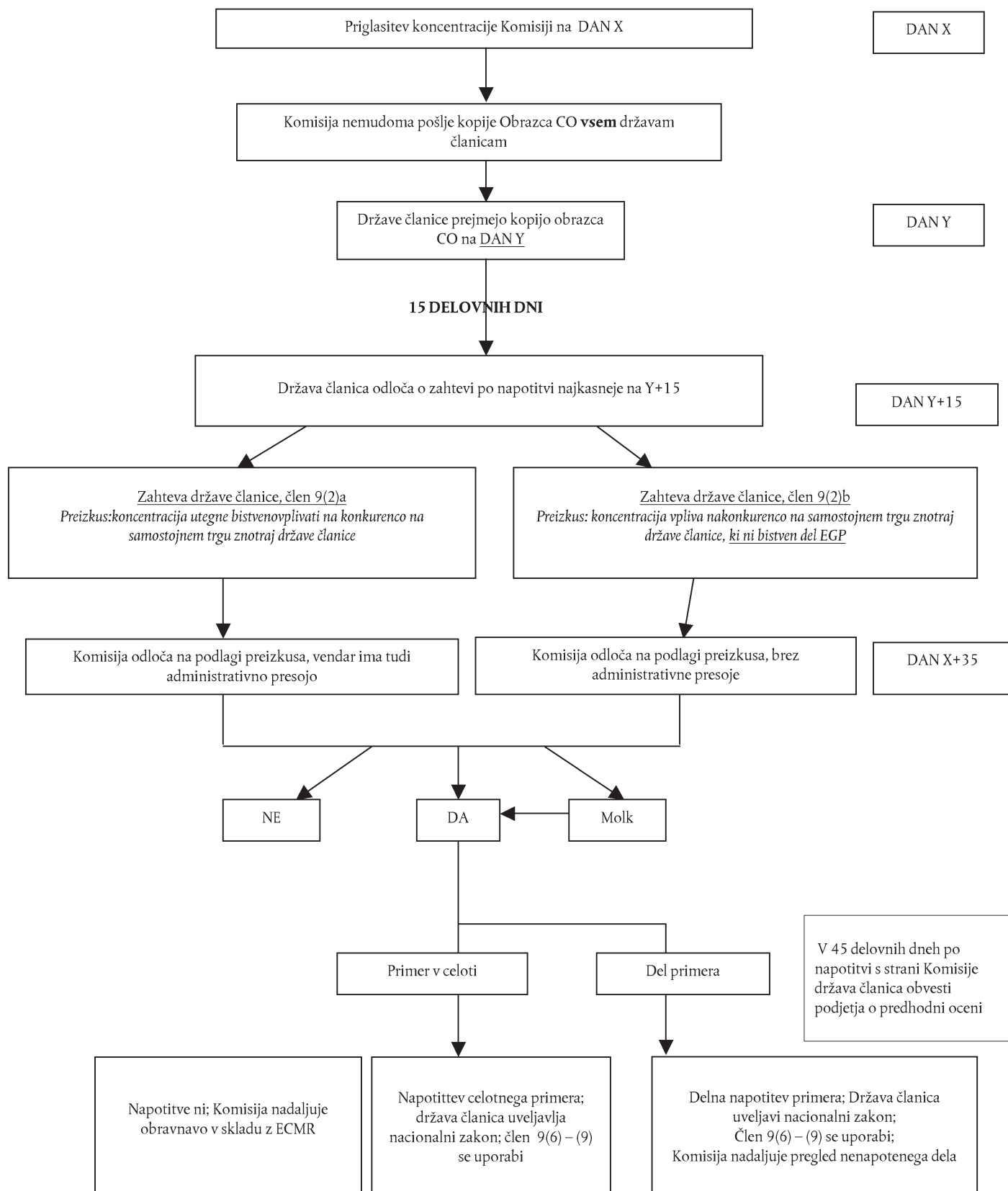

Člen 4(5)

Koncentracija brez pomena na ravni Skupnosti, ki jo lahko po nacionalnih zakonih ocenijo najmanj tri države članice

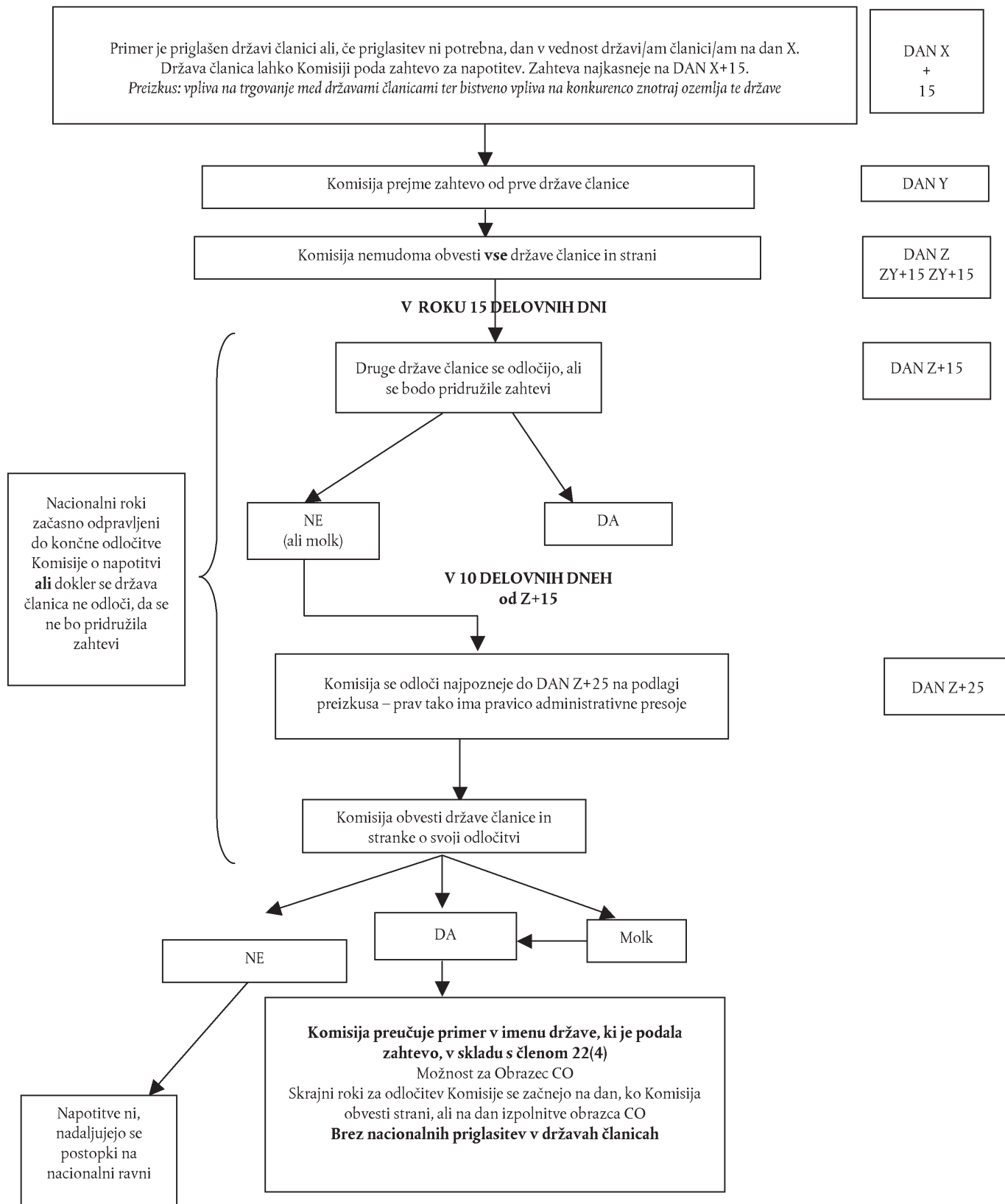
Člen 9

Koncentracija s pomenom na ravni Skupnosti

Člen 22

Koncentracija brez pomena na ravni Skupnosti

Obvestilo Komisije o omejitvah, ki so neposredno povezane s koncentracijami in so zanje potrebne

(2005/C 56/03)

(Besedilo velja za EGP)

I. UVOD

1. Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) ⁽¹⁾ v drugem pododstavku člena 6(1)(b), v drugem pododstavku člena 8(1) in v tretjem pododstavku člena 8(3) določa, da za odločbo, ki koncentracijo razglasi za združljivo s skupnim trgom, „velja, da ureja omejitve, ki so neposredno povezane z izvedbo koncentracije in so zanje potrebne“.
2. Sprememba pravil, ki urejajo oceno omejitev, ki so neposredno povezane z izvedbo koncentracije in so zanje potrebne (v nadaljnjem besedilu: „pomožne omejitve“), uvaja načelo samoocenjevanja takih omejitev. To odraža namen zakonodajalca, da ne obvezuje Komisije z oceno in posamičnim obravnavanjem pomožnih omejitev. Obravnavanje pomožnih omejitev v skladu z Uredbo ES o združitvah je natančneje obrazloženo v uvodni izjavi (21) preambule k Uredbi ES o združitvah, ki navaja, da „Odločbe Komisije, ki določajo, da so koncentracije ob uporabi te uredbe skladne s skupnim trgom, naj samodejno zajemajo takšne omejitve, ne da bi morala Komisija presoati takšne omejitve v posamičnih zadevah.“. Uvodna izjava predvideva, da bo Komisija izvajala preostalo funkcijo glede določenih novih ali nerešenih vprašanj, ki povzročajo resnično negotovost, vendar pa morajo v vseh drugih primerih udeležena podjetja sama oceniti, ali in v kakšnem obsegu se lahko njihovi sporazumi presoajo kot pomožni za transakcijo. Spori glede tega, ali so omejitve neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanje potrebne ter ali so tako samodejno zajete v odločbi Komisije o odobritvi, se lahko rešijo pred nacionalnimi sodišči.
3. Preostala funkcija Komisije je predvidena v uvodni izjavi (21) Uredbe ES o združitvah, kjer je navedeno, da naj Komisija na zahtevo udeleženih podjetij jasno presodi pomožen značaj omejitev, če zadeva predstavlja „nova ali nerešena vprašanja, ki povzročajo resnično negotovost“. Uvodna izjava nadalje opredeljuje „novo ali nerešeno vprašanje, ki povzroča resnično negotovost“ kot vprašanje, ki „ni obravnavano v ustreznem veljavnem obvestilu Komisije ali objavljeni odločbi Komisije.“
4. Z namenom zagotavljanja pravne varnosti udeleženim podjetjem to obvestilo določa navodila za razlago pojma pomožnih omejitev. Navodila, dana v naslednjih oddelkih, odražajo bistvo prakse Komisije in določajo načela za oceno, ali in v kakšnem obsegu se najbolj pogosti tipi sporazumov štejejo za pomožne omejitve.
5. Vendar lahko zadeve, ki vključujejo izredne okoliščine, ki niso zajete v tem obvestilu, opravičijo odstopanje od teh načel. Udeleženci lahko najdejo nadaljnja navodila o tem, ali se njihovi sporazumi lahko štejejo za pomožne omejitve ali ne, v objavljenih odločbah Komisije ⁽²⁾. V obsegu, v katerem je Komisija predhodno obravnavala zadeve, povezane z izrednimi okoliščinami, v svojih objavljenih odločbah ⁽³⁾, le-te ne predstavljajo „novih ali nerešenih vprašanj“ v pomenu iz uvodne izjave (21) Uredbe o združitvah.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Za namene tega obvestila se kot objavljena odločba šteje tista, ki je objavljena v Uradnem listu Evropske unije ali je dostopna javnosti na spletni strani Komisije.

⁽³⁾ Glej na primer Odločbo Komisije z dne 1. septembra 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault, odstavek 56) – visoka stopnja zvestobe strank; Odločbo Komisije z dne 23. oktobra 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, odstavek 73) – dolga življenjska doba proizvoda; Odločbo Komisije z dne 13. marca 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odstavek 99) – omejeno število alternativnih proizvajalcev; Odločbo Komisije z dne 30. aprila 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interlox, odstavek 50) – zahtevana daljša zaščita znanja in izkušenj.

6. V skladu s tem zadeva predstavlja „novo ali nerešeno vprašanje, ki povzroča resnično negotovost“, če te omejitve niso zajete s tem obvestilom in jih Komisija ni predhodno obravnavala v svojih objavljenih odločbah. Kot je predvideno v uvodni izjavi (21) Uredbe o združitvah, bo Komisija na zahtevo udeležencev izrecno ocenila takšne omejitve v teh zadevah. Komisija bo ob upoštevanju zahtev o zaupnosti zagotovila ustrezno obveščanje javnosti glede takšnih ocen, ki nadalje razvijajo načela, določena v tem obvestilu.
7. Kolikor so omejitve neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne, člen 21(1) Uredbe o združitvah določa, da se uporablja samo ta uredba, tako da se uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 ⁽¹⁾, (EGS) št. 1017/68 ⁽²⁾ in (EGS) št. 4056/86 ⁽³⁾ ne uporabljajo. Nasprotno pa se člena 81 in 82 Pogodbe ES še naprej pogojno uporabljata za omejitve, ki se jih ne more šteti za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije ali zanjo potrebne. Vendar samo dejstvo, da se sporazum ali dogovor ne šteje za pomožnega h koncentraciji, kot tako ne škodi njegovemu pravnemu statusu. Takšni sporazumi ali dogovori se ocenjujejo v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe ES in povezanimi uredbenimi predpisi in obvestili ⁽⁴⁾. Lahko zanje veljajo tudi katera koli uporabljiva nacionalna pravila o konkurenci. To torej pomeni, da so lahko sporazumi, ki vsebujejo omejitve za konkurenco, vendar pa se ne štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije ali zanjo potrebne na podlagi tega obvestila, vseeno zajeti s temi določbami.
8. Razlaga Komisije drugega pododstavka člena 6(1)(b), drugega pododstavka člena 8(1) in tretjega pododstavka člena 8(2) Uredbe o združitvah ne posega v razlago, ki jo bo morebiti dalo Sodišče Evropskih skupnosti ali Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti.
9. To obvestilo nadomesti prejšnje obvestilo Komisije o omejitvah, ki so neposredno povezane s koncentracijami in so zanje potrebne ⁽⁵⁾.

II. SPLOŠNA NAČELA

10. Koncentracija sestoji iz pogodbenih dogovorov in sporazumov, s katerimi se vzpostavi nadzor v smislu člena 3(2) Uredbe o združitvah. Vsi sporazumi, ki uresničujejo glavni cilj koncentracije ⁽⁶⁾, denimo tisti, ki zadevajo prodajo delnic ali sredstev podjetja, so sestavni del koncentracije. Poleg teh dogovorov in sporazumov lahko udeleženci koncentracije sklenejo druge sporazume, ki niso sestavni del koncentracije, vendar lahko omejijo njihovo svobodo delovanja na trgu. Če takšni sporazumi vsebujejo pomožne omejitve, so te samodejno zajete v odločbi, ki razglasi koncentracijo za združljivo s skupnim trgov.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, UL L 1, 4.1.2003; Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 411/2004 (UL L 68, 6.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1017/68 z dne 19. julija 1968 o uporabi konkurenčnih pravil za železniški in cestni promet ter promet po celinskih plovnih poteh, UL L 175, 23.7.1968, str. 1; Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1/2003.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4056/86 z dne 22. decembra 1986 o podrobnih pravilih za uporabo členov 81 in 82 Pogodbe v zvezi s pomorskim prometom, UL L 378, 31.12.1986, str. 4; Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1/2003.

⁽⁴⁾ Za licenčne sporazume glej na primer Uredbo Komisije (ES) št. 772/2004 z dne 27. aprila 2004 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine sporazumov o prenosu tehnologije, UL L 123, 27.4.2004, str. 11; Za sporazume o dobavi in nabavi glej npr. Uredbo Komisije (ES) št. 2790/1999 z dne 22. decembra 1999 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj, UL L 336, 29.12.1999, str. 21.

⁽⁵⁾ UL C 188, 4.7.2001, str. 5.

⁽⁶⁾ Glej npr. Odločbo Komisije z dne 10. avgusta 1992 (IV/M.206 – *Rhône-Poulenc/SNIA*, odstavek 8.3); Odločbo Komisije z dne 19. decembra 1991 (IV/M.113 – *Courtaulds/SNIA*, odstavek 35); Odločbo Komisije z dne 2. decembra 1991 (IV/M.102 – *TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post*, odstavek 46).

11. Merili neposredne povezanosti in potrebnosti sta po naravi objektivni. Omejitve niso neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne samo zaradi tega, ker jih stranke štejejo za take.
12. Da bi se omejitve šteje za „neposredno povezane z izvajanjem koncentracije“, morajo biti tesno povezane s samo koncentracijo. Ne zadostuje, da je bil sporazum sklenjen na istem področju ali sočasno s koncentracijo⁽¹⁾. Omejitve, ki so neposredno povezane s koncentracijo, so ekonomsko povezane z glavno transakcijo in namenjene olajšanju prehoda na spremenjeno strukturo podjetja po koncentraciji.
13. Sporazumi morajo biti „potrebni za izvajanje koncentracije“⁽²⁾, kar pomeni, da se koncentracija v primeru odsotnosti teh sporazumov ne bi mogla izvajati ali pa bi se lahko izvajala le pod znatno bolj negotovimi pogoji, z bistveno višjimi stroški, v precej daljšem časovnem obdobju ali s precej večjo težavo⁽³⁾. Značilni cilji sporazumov, potrebnih za izvajanje koncentracije, so zaščita prenesene vrednosti⁽⁴⁾, ohranitev stalnosti dobave po delitvi prejšnje gospodarske enote⁽⁵⁾ ali omogočanje začetka nove enote⁽⁶⁾. Pri ugotavljanju, ali je omejitev potrebna, je treba upoštevati njeno naravo, pa tudi zagotoviti, da njeno trajanje, vsebina in geografsko področje uporabe ne presegajo tistega, kar izvajanje koncentracije v razumni meri zahteva. Če so na voljo enako učinkovite možnosti za doseganje legitimnega zasledovanega cilja, morajo podjetja izbrati tisto, ki objektivno najmanj omejuje konkurenco.
14. Za koncentracije, izvajane v fazah, se pogodbeni dogovori, ki se nanašajo na faze pred vzpostavitvijo nadzora v smislu člena 3(1) in (2) Uredbe o združitvah, običajno ne morejo šteti za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne. Vendar se sporazum o tem, da se vzdrži bistvenih sprememb v ciljnem podjetju do dokončnega oblikovanja, šteje kot neposredno povezan z izvajanjem skupne ponudbe in zanjo potreben⁽⁷⁾. Isto velja v okviru skupne ponudbe za sporazum med skupnimi kupci podjetja o tem, da se vzdržijo ločenih konkurenčnih ponudb za isto podjetje ali drugačnega pridobivanja nadzora.
15. Sporazumi, ki služijo olajšanju skupne pridobitve nadzora, se štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne. To bo veljalo za sporazume, sklenjene med strankami za skupno pridobitev nadzora, usmerjene k izvedbi delitve sredstev, z namenom, da se proizvodne zmogljivosti ali distribucijske mreže, vključno z obstoječimi blagovnimi znamkami skupno pridobljenega podjetja, razdelijo med njimi.
16. Če taka delitev vključuje delitev že obstoječe gospodarske enote, se morajo dogovori, ki pod sprejemljivimi pogoji omogočajo delitev, šteti za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne v skladu z načeli, določenimi spodaj.

⁽¹⁾ Prav tako bi lahko bila omejitev „neposredno povezana“, čeprav ne bi bila sklenjena sočasno s sporazumom, ki uresničuje glavni cilj koncentracije, če bi bile izpolnjene vse ostale zahteve.

⁽²⁾ Glej Sodišče Evropskih skupnosti, zadeva 42/84 (*Remia*), [1985] PSES 2545, odstavek 20; Sodišče prve stopnje, zadeva T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), [2001] PSES II-2459, odstavek 106.

⁽³⁾ Odločba Komisije z dne 18. decembra 2000 (COMP/M.1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, odstavek 20).

⁽⁴⁾ Odločba Komisije z dne 30. julija 1998 (IV/M.1245 – *VALEO/ITT Industries*, odstavek 59); Odločba Komisije z dne 3. marca 1999 (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, odstavek 17); Odločba Komisije z dne 9. marca 2001 (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, odstavek 30); Odločba Komisije z dne 20. marca 2001 (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, odstavek 11).

⁽⁵⁾ Odločba Komisije z dne 25. februarja 2000 (COMP/M.1841 – *Celestica/IBM*, odstavek 21).

⁽⁶⁾ Odločba Komisije z dne 30. marca 1999 (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, odstavki 207-214); Odločba Komisije z dne 22. decembra 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, odstavki 49, 56 in 57).

⁽⁷⁾ Odločba Komisije z dne 27. julija 1998 (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, odstavek 22); Odločba Komisije z dne 2. oktobra 1997 (IV/M.984 – *Dupont/ICI*, odstavek 55); Odločba Komisije z dne 19. decembra 1997 (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, odstavek 16); Odločba Komisije z dne 18. decembra 1996 (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, odstavka 19 in 22); Odločba Komisije z dne 7. avgusta 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, odstavek 50).

III. NAČELA, KI SE UPORABLJAJO ZA OBIČAJNE OMEJITVE V PRIMERIH NAKUPA PODJETJA

17. Omejitve, dogovorjene med strankami v okviru prenosa podjetja, so lahko v korist bodisi kupcu bodisi prodajalcu. Na splošno je potreba kupca po upravičenosti do določene zaščite večja od ustreznosti potrebe prodajalca. Kupec je tisti, ki se mu mora zagotoviti, da bo lahko prevzel polno vrednost prevzete dejavnosti. Tako praviloma velja, da omejitve v korist prodajalca bodisi sploh niso neposredno povezane z izvajanjem koncentracije ali zanjo potrebne ⁽¹⁾ bodisi morata biti področje uporabe in/ali trajanje omejitev bolj omejena, kakor sta v klavzulah, ki koristijo kupcu ⁽²⁾.

A. Klavzule o prepovedi konkurence

18. Prepovedi konkurence, ki so v okviru prenosa podjetja ali njegovega dela naložene prodajalcu, so lahko neposredno povezane z izvajanjem koncentracije ali zanjo potrebne. Da bi kupec lahko pridobil polno vrednost prenesenih sredstev, mora biti upravičen do neke oblike zaščite pred konkurenco prodajalca, da bi tako pridobil zvestobo strank in prilagodil ter izkoristil znanje in izkušnje. Take klavzule o prepovedi konkurence zagotavljajo, da se na kupca prenese polna vrednost prenesenih sredstev, ki na splošno zajemajo stvarno premoženje in neopredmetena sredstva, kot je poslovna vrednost podjetja, ki jo je ustvaril prodajalec, ali znanje in izkušnje ⁽³⁾, ki jih je razvil. Navedeno ni samo neposredno povezano s koncentracijo, ampak je tudi potrebno za njeno izvajanje, ker bi se brez tega lahko upravičeno pričakovalo, da se prodaja podjetja ali njegovega dela ne bi mogla opraviti.
19. Vendar pa take klavzule o prepovedi konkurence upravičuje legitimni cilj izvajanja koncentracije samo takrat, ko njihovo trajanje, geografsko področje uporabe, predmet in osebe, za katere veljajo, ne presegajo tistega, kar je razumno potrebno za doseganje navedenega cilja ⁽⁴⁾.
20. Klavzule o prepovedi konkurence so upravičene za obdobja do treh let ⁽⁵⁾, kadar prenos podjetja vključuje prenos strankine zvestobe tako v obliki poslovne vrednosti kot tudi v obliki znanja in izkušenj ⁽⁶⁾. Če je zajeta samo poslovna vrednost podjetja, so slednje upravičene za obdobja do dveh let ⁽⁷⁾.
21. Nasprotno se klavzule o prepovedi konkurence ne morejo šteti za potrebne, kadar je prenos dejansko omejen na stvarno premoženje (kot so zemlja, zgradbe ali stroji) ali na izključne pravice industrijske in poslovne lastnine (katerih imetniki bi lahko takoj ukrepali proti kršitvam, ki jih povzroči prenositelj takih pravic).
22. Geografsko območje uporabe klavzule o prepovedi konkurence mora biti omejeno na območje, na katerem je prodajalec ponujal ustrezne proizvode ali storitve pred prenosom, ker kupca ni treba zaščititi pred konkurenco prodajalca na ozemljih, na katera prodajalec ni predhodno prodril ⁽⁸⁾. To geografsko področje uporabe se lahko razširi na ozemlja, na katera je prodajalec nameraval vstopiti v času transakcije, in sicer pod pogojem, da je že vlagal v pripravo tega koraka.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 27. julija 1998 (IV/M.1226 – GEC/GPTH, odstavek 24).

⁽²⁾ Za klavzulo o zaščiti dela podjetja, ki ostane prodajalcu, glej na primer Odločbo Komisije z dne 30. avgusta 1993 (IV/M.319 – BHF/CCF/Charterhouse, odstavek 16).

⁽³⁾ Kakor je opredeljeno v členu 1(1)(i) Uredbe (ES) št. 772/2004.

⁽⁴⁾ Glej Sodišče Evropskih skupnosti, zadeva 42/84 (Remia), [1985] PSES 2545, odstavek 20; Sodišče prve stopnje, zadeva T-112/99 (Métropole Télévision – M6), [2001] PSES II-2459, odstavek 106.

⁽⁵⁾ Za izredne primere, kjer so lahko upravičena daljša obdobja, glej npr. Odločbo Komisije z dne 1. septembra 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., odstavek 56); Odločbo Komisije z dne 27. julija 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odstavek 37); Odločbo Komisije z dne 23. oktobra 1998 (IV/M.1298 – Kodak/Imation, odstavek 74).

⁽⁶⁾ Odločba Komisije z dne 2. aprila 1998 (IV/M.1127 – Nestlé/Dalgety, odstavek 33); Odločba Komisije z dne 1. septembra 2000 (COMP/M.2077 – Clayton Dubilier & Rice/Itelitel, odstavek 15); Odločba Komisije z dne 2. marca 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, odstavka 21 in 22).

⁽⁷⁾ Odločba Komisije z dne 12. aprila 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odstavek 26); Odločba Komisije z dne 14. decembra 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odstavek 17).

⁽⁸⁾ Odločba Komisije z dne 14. decembra 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odstavek 17); Odločba Komisije z dne 12. aprila 1999 (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, odstavek 27); Odločba Komisije z dne 6. aprila 2001 (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, odstavek 28); Odločba Komisije z dne 4. avgusta 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/IV, odstavek 18).

23. Podobno morajo klavzule o prepovedi konkurence ostati omejene na proizvode (vključno z izboljšanimi različicami ali posodobitvami proizvodov, pa tudi nasledniki modelov) in storitve, ki so del gospodarske dejavnosti prenesenega podjetja. To lahko vključuje proizvode in storitve, ki so v času transakcije na višji stopnji razvoja, ali proizvode, ki so v celoti razviti, vendar še niso bili trženi. Zaščita pred konkurenco prodajalca na trgih s proizvodi ali storitvami, na katerih preneseno podjetje ni bilo aktivno pred prenosom, se ne šteje kot potrebna ⁽¹⁾.
24. Prodajalec lahko zaveže sebe, svoje hčerinske družbe in trgovske zastopnike. Vendar pa se obveznost nalaganja podobnih omejitev drugim ne bi štela za neposredno povezano z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebno. To velja zlasti za klavzule, ki bi omejevale svobodo prodajnih posrednikov ali uporabnikov, da uvažajo ali izvažajo.
25. Klavzule, ki omejujejo pravico prodajalca do nakupa ali posedovanja delnic v družbi, ki konkurira preneseni dejavnosti, se štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne, in sicer pod istimi pogoji, kakor so opisani zgoraj za klavzule o prepovedi konkurence, razen če prodajalcu ne preprečujejo nakupa ali posedovanja delnic z izključnim namenom finančnega vlaganja, brez neposredne ali posredne podelitve nalog upravljanja ali kakršnega koli bistvenega vpliva v konkurenčnem podjetju ⁽²⁾.
26. Klavzule o prepovedi novačenja strank in klavzule o zaupnosti imajo primerljiv učinek in se tako ocenjujejo na podoben način kot klavzule o prepovedi konkurence ⁽³⁾.

B. Licenčni sporazumi

27. Prenos podjetja ali njegovega dela lahko vključuje prenos na kupca z namenom polnega izkoriščanja prenesenih sredstev, pravic intelektualne lastnine ali znanja in izkušenj. Vendar pa lahko prodajalec ostane lastnik pravic, da bi jih izkoriščal za druge dejavnosti, ki niso tiste, ki so bile prenešene. V teh primerih je običajno sredstvo, s katerim se kupcu zagotovi polna uporaba prenesenih sredstev, sklenitev licenčnih sporazumov v njegovo korist. Prav tako je možno, da prodajalec v primeru, ko je skupaj z dejavnostjo prenesel tudi pravice intelektualne lastnine, želi še naprej uporabljati nekatere od teh pravic ali vse za druge dejavnosti, ki niso dejavnosti, ki so bile prenešene; v takšnem primeru kupec prodajalcu podeli licenco.
28. Licence za patente ⁽⁴⁾, za podobne pravice ali za znanje in izkušnje ⁽⁵⁾ se lahko štejejo kot potrebne za izvajanje koncentracije. Prav tako se lahko štejejo za sestavni del koncentracije in jih ni treba v nobenem primeru časovno omejevati. Te licence so lahko enostavne ali izključne in so lahko omejene na nekatera področja uporabe do takšne mere, da ustrezajo dejavnostim prenesenega podjetja.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 14. decembra 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odstavek 17); Odločba Komisije z dne 2. marca 2001 (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, odstavek 22); Odločba Komisije z dne 6. aprila 2001 (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, odstavek 28); Odločba Komisije z dne 4. avgusta 2000 (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, odstavek 18).

⁽²⁾ Odločba Komisije z dne 4. februarja 1993 (IV/M.301 – Tesco/Catteau, odstavek 14); Odločba Komisije z dne 14. decembra 1997 (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, odstavek 19); Odločba Komisije z dne 12. aprila 1999 (IV/M.1482 – Kingfisher/Grosslabor, odstavek 27); Odločba Komisija z dne 6. aprila 2000 (COMP/M.1832 – Ahold/ICA Förbundet/Canica, odstavek 26).

⁽³⁾ V skladu s tem se klavzule o zaupnosti podatkov o naročnikih, cenah in količinah ne morejo razširiti. Nasprotno se klavzule o zaupnosti glede tehničnega znanja in izkušenj lahko izjemoma upravičijo za daljše obdobje. Glej Odločbo Komisije z dne 29. aprila 1998 (IV/M.1167 – ICI/Williams, odstavek 22); Odločbo Komisije z dne 30. aprila 1992 (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interox, odstavek 50).

⁽⁴⁾ Vključno s patentnimi prijavami, uporabnimi modeli, prijavami za registracijo uporabnih modelov, vzorci, topografi-jami polprevodniških proizvodov, dodatnimi varstvenimi certifikati za zdravila in druge izdelke, za katere se lahko pridobijo dodatni varstveni certifikati, in potrdili žlahtnitelja rastlin (iz člena 1(1)(h) Uredbe (ES) št. 772/2004).

⁽⁵⁾ Kakor je opredeljeno v členu 1(1)(i) Uredbe (ES) št. 772/2004.

29. Vendar ozemeljske omejitve proizvodnje, ki odražajo ozemlje prenesene dejavnosti, niso potrebne za izvajanje koncentracije. Glede licenc, ki jih prodajalec dejavnosti podeli kupcu, je lahko tudi prodajalec zavezan upoštevati ozemeljske omejitve v licenčnem sporazumu pod enakimi pogoji, kakor so določeni za klavzule o prepovedi konkurence v okviru prodaje dejavnosti.
30. Omejitve v licenčnih sporazumih, ki presegajo okvire zgornjih določb, kot so tiste, ki ščitijo dajalca licence namesto pridobitelja licence, niso potrebne za izvajanje koncentracije ⁽¹⁾.
31. Podobno lahko v primeru licenc za uporabo blagovnih znamk, firm, pravic iz vzorca ali modela, avtorskih pravic ali podobnih pravic pride do situacij, ko prodajalec želi ostati lastnik takšnih pravic v zvezi z obdržanimi dejavnostmi, vendar pa kupec potrebuje te pravice za trženje blaga ali storitev podjetja ali dela prenesenega podjetja. V teh primerih velja isto kakor zgoraj ⁽²⁾.

C. Obveznosti nabave in dobave

32. V veliko primerih lahko prenos podjetja ali njegovega dela povzroči motnje tradicionalnih poti nabave in dobave, ki so obstajale kot rezultat prejšnjega združevanja dejavnosti znotraj gospodarske enote prodajalca. Pogosto je treba za prehodno obdobje ohraniti obstoječe ali podobne vezi med prodajalcem in kupcem, da bi se lahko pod sprejemljivimi pogoji omogočila delitev gospodarske enote prodajalca in delni prenos sredstev na kupca. Ta cilj se običajno doseže z obveznostmi nabave in dobave za prodajalca in/ali kupca podjetja ali dela podjetja. Ob upoštevanju posebnega položaja, ki je posledica delitve gospodarske enote prodajalca, se lahko takšne obveznosti priznajo kot neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanje potrebne. Lahko so v korist prodajalca, pa tudi kupca, odvisno od posebnih okoliščin primera.
33. Cilj takih obveznosti je lahko, da se obema strankama zagotovi kontinuiteta dobave proizvodov, potrebnih za izvajanje dejavnosti, ki jih je obdržal prodajalec ali prevzel kupec. Vendar se mora trajanje obveznosti nabave in dobave omejiti na obdobje, potrebno za nadomestitev razmerja odvisnosti z neodvisnostjo na trgu. Tako se lahko za prehodno obdobje do pet let utemelji obveznosti nabave ali dobave, katerih cilj je zagotavljanje količin, ki so se predhodno dobavljale ⁽³⁾.
34. Obveznosti dobave in nabave, ki določajo določene količine, po potrebi s klavzulo o prilagajanju, se priznajo kot neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanje potrebne. Obveznosti, ki določajo neomejene količine ⁽⁴⁾, izključnost ali dajejo status najboljšega dobavitelja ali najboljšega kupca ⁽⁵⁾, niso potrebne za izvajanje koncentracije.
35. Sporazumi o storitvah in distribuciji so po svojem učinku enakovredni sporazumom o dobavi; posledično velja isto kakor zgoraj.

⁽¹⁾ Kolikor zanje velja člen 81(1) Pogodbe ES, lahko takšni dogovori prav tako sodijo v okvir Uredbe (ES) št. 772/2004 ali v okvir druge zakonodaje Skupnosti.

⁽²⁾ Odločba Komisije z dne 1. septembra 2000 (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., odstavek 54).

⁽³⁾ Odločba Komisije z dne 5. februarja 1996 (IV/M.651 – AT&T/Philips, VII.); Odločba Komisije z dne 30. marca 1999 (IV/JV.15 – BT/AT&T, odstavek 209; za izredne primere glej Odločbo Komisije z dne 13. marca 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odstavek 99); Odločbo Komisije z dne 27. julija 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odstavek 45).

⁽⁴⁾ V skladu z načelom sorazmernosti so obveznosti, ki določajo določene količine s klavzulo o prilagajanju, v teh primerih manj omejujoče za konkurenco. Glej npr. Odločbo Komisije z dne 18. septembra 1998 (IV/M.1292 – Continental/ITT, odstavek 19).

⁽⁵⁾ Odločba Komisije z dne 30. julija 1998 (IV/M.1245 – VALEO/ITT Industries, odstavek 64); za izredne primere (npr. odsotnost trga) glej Odločbo Komisije z dne 13. marca 1995 (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, odstavki od 92 do 96); Odločbo Komisije z dne 27. julija 1995 (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, odstavki 38 in nasl.).

IV. NAČELA, KI SE UPORABLJAJO ZA OBIČAJNE OMEJITVE V PRIMERIH SKUPNIH PODJETIJ V SMISLU ČLENA 3(4) UREDBE O ZDRUŽITVAH

A. Klavzule o prepovedi konkurence

36. Prepoved konkurence med matičnimi družbami in skupnim podjetjem se lahko šteje za neposredno povezano z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebno, kjer takšne prepovedi ustrezajo proizvodom, storitvam in ozemljem, za katere velja sporazum o skupnem podjetju ali njegovi statuti. Takšne klavzule o prepovedi konkurence odražajo, med drugim, potrebo, da se med pogajanjem zagotovi dobra vera; odražajo lahko tudi potrebo po celoviti uporabi sredstev skupnega podjetja ali potrebo, da se skupnemu podjetju omogoči, da si prilagodi znanje in izkušnje ter poslovno vrednost, ki jih zagotovi matične družbe; ali potrebo po tem, da se v skupnem podjetju zaščitijo interesi matične družbe pred konkurenčnimi dejanji, ki jih, med drugim, omogoča privilegirani dostop matične družbe do znanja in izkušenj ter poslovne vrednosti, ki se prenesejo na skupno podjetje ali ki jih je skupno podjetje razvilo. Takšne prepovedi konkurence med matičnimi družbami in skupnim podjetjem se lahko štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne za čas trajanja skupnega podjetja ⁽¹⁾.
37. Geografsko področje uporabe klavzule o prepovedi konkurence se mora omejiti na območje, na katerem so matična podjetja ponujala ustrezne proizvode ali storitve pred ustanovitvijo skupnega podjetja ⁽²⁾. To geografsko področje uporabe se lahko razširi na ozemlja, na katera so matične družbe nameravale vstopiti v času transakcije, in sicer pod pogojem, da se že vlagale v pripravo tega koraka.
38. Podobno morajo biti klavzule o prepovedi konkurence omejene na proizvode in storitve, ki predstavljajo gospodarsko dejavnost skupnega podjetja. To lahko vključuje proizvode in storitve, ki so v času transakcije na višji stopnji razvoja, pa tudi proizvode, ki so v celoti razviti, vendar še niso bili trženi.
39. Če se skupno podjetje ustanovi z namenom, da vstopi na nov trg, se bodo upoštevali proizvodi in storitve, s katerimi bo poslovalo, in ozemlja, na katerih bo delovalo na podlagi sporazuma o skupnem podjetju ali na podlagi statutov. Vendar pa se domneva, da v skupnem podjetju ni treba zaščititi interesov ene matične družbe pred konkurenco druge matične družbe na trgih, ki so različni od tistih, na katerih bo skupno podjetje delovalo od svojega začetka.
40. Poleg tega prepovedi konkurence med matičnimi družbami, ki nimajo nadzora, in skupnim podjetjem niso neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebne.
41. Ista načela kot za klavzule o prepovedi konkurence veljajo za klavzule o prepovedi novačenja strank in klavzule o zaupnosti.

B. Licenčni sporazumi

42. Licenca, ki jo matične družbe podelijo skupnemu podjetju, se lahko šteje za neposredno povezano z izvajanjem koncentracije in zanjo potrebno. To velja ne glede na to, ali je licenca izključna ali ne, in ne glede na to, ali je časovno omejena ali ne. Licenca je lahko omejena na posebno področje uporabe, ki ustreza dejavnostim skupnega podjetja.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 15. januarja 1998 (IV/M.1042 – *Eastman Kodak/Sun Chemical*, odstavek 40); Odločba Komisije z dne 7. avgusta 1996 (IV/M.727 – *BP/Mobil*, odstavek 51); Odločba Komisije z dne 3. julija 1996 (IV/M.751 – *Bayer/Hüls*, odstavek 31); Odločba Komisija z dne 6. aprila 2000 (COMP/M.1832 – *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, odstavek 26).

⁽²⁾ Odločba Komisije z dne 29. avgusta 2000 (COMP/M.1913 – *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*, odstavek 18); Odločba Komisije z dne 22. decembra 2000 (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, odstavki 49, zadnji stavek).

43. Licence, ki jih skupno podjetje podeli eni od matičnih družb, ali sporazumi o navzkrižni podelitvi licenc, se lahko štejejo za neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanj potrebne, in sicer pod istimi pogoji kakor v primeru nakupa podjetja. Licenčni sporazumi med matičnimi družbami se ne štejejo za neposredno povezane z izvajanjem skupnega podjetja in zanj potrebne.

C. Obveznosti nabave in dobave

44. Če matične družbe ostanejo prisotne na višje ali nižje ležečem trgu od trga skupnega podjetja, veljajo za vse sporazume o nabavi in dobavi, vključno s sporazumi o storitvah in distribuciji, načela, ki se uporabljajo za prenos podjetja.
-

Obvestilo Komisije o poenostavljenem postopku obravnave določenih koncentracij v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004

(2005/C 56/04)

(Besedilo velja za EGP)

I. UVOD

1. To obvestilo določa poenostavljeni postopek, po katerem namerava Komisija obravnavati nekatere koncentracije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) ⁽¹⁾ na podlagi tega, da ne vzbujajo suma glede konkurence. To obvestilo nadomesti Obvestilo o poenostavljenem postopku obravnave določenih koncentracij v okviru Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 ⁽²⁾ Izkušnje Komisije, pridobljene z uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij ⁽³⁾, kažejo, da se nekatere kategorije priglasenih koncentracij običajno odobrijo brez kakršnega koli resnega suma pod pogojem, da ni bilo nobenih posebnih okoliščin.

2. Namen tega obvestila je določitev pogojev, pod katerimi Komisija navadno sprejme skrajšano odločbo, s katero razglasi koncentracijo za skladno s skupnim trgom po poenostavljenem postopku, in zagotovitev smernice glede samega postopka. Če so izpolnjeni vsi potrebni pogoji, določeni v točki 5 tega obvestila, in pod pogojem, da ni posebnih okoliščin, Komisija v 25 delovnih dneh od dneva priglasitve sprejme skrajšano odločbo o odobritvi, skladno s členom 6(1)(b) Uredbe ES o združitvah ⁽⁴⁾.

3. Vendar pa lahko Komisija, če se uporabljajo jamstva ali izključitve, določene v točkah od 6 do 11 tega obvestila, uvede preiskavo in/ali sprejme redno odločitev v skladu z Uredbo ES o združitvah.

4. Komisija si prizadeva, da bi bil z upoštevanjem postopka, opisanega v naslednjih oddelkih, nadzor Skupnosti nad združitvami bolj osredotočen in učinkovit.

II. KATEGORIJE KONCENTRACIJ, KI SO PRIMERNE ZA OBRAVNAVO PO POENOSTAVLJENEM POSTOPKU

Upravičene koncentracije

5. Komisija bo uporabila poenostavljeni postopek za naslednje kategorije koncentracij:

(a) dve ali več podjetij pridobi skupni nadzor nad skupnim podjetjem pod pogojem, da skupno podjetje bodisi dejansko nima in ne predvideva dejavnosti na ozemlju Evropskega gospodarskega prostora (EGP) bodisi so te dejavnosti zanemarljive. Do takšnih primerov pride, če je:

(i) promet ⁽⁵⁾ skupnega podjetja in/ali promet udeleženih dejavnosti ⁽⁶⁾ na ozemlju EGP manj kakor 100 milijonov EUR; in

(ii) celotna vrednost sredstev ⁽⁷⁾, ki so prenešena na skupno podjetje na ozemlju EGP ⁽⁸⁾, manj kakor 100 milijonov EUR;

⁽⁵⁾ Promet skupnega podjetja bi moral biti določen skladno z najnovejšimi revidiranimi računi matičnih družb ali samega skupnega podjetja, odvisno od razpoložljivosti ločenih računov za vire, združene v skupnem podjetju.

⁽⁶⁾ Besedna zveza „in/ali“ se nanaša na vrsto zajetih primerov, na primer:

- pri skupni pridobitvi ciljne družbe je promet, ki ga je treba upoštevati, promet ciljne družbe (skupnega podjetja),
- pri ustanovitvi skupnega podjetja, h kateremu matične družbe prispevajo svoje dejavnosti, je promet, ki ga je treba upoštevati, promet prispevanih dejavnosti.
- pri vstopu novega obvladujočega udeleženca v obstoječe skupno podjetje je treba upoštevati promet skupnega podjetja in promet morebitnih dejavnosti, ki jih prispeva nova matična družba.

⁽⁷⁾ Celotno vrednost sredstev skupnega podjetja bi bilo treba določiti skladno z zadnjo izdelano in potrjeno bilanco stanja vsake posamezne matične družbe. Izraz „sredstva“ vključuje: (1) vsa opredmetena in neopredmetena sredstva, ki bodo prenesena na skupno podjetje (primer opredmetenih sredstev so proizvodni obrati, trgovine na drobno in debelo ter zaloge blaga; primeri neopredmetenih sredstev so pravice intelektualne lastnine, poslovna vrednost itn.) in (2) vsi zneski posojil ali obveznosti skupnega podjetja, za katere je katera koli matična družba skupnega podjetja odobrila podaljšanje ali jamstvo.

⁽⁸⁾ Če prenesena sredstva ustvarjajo promet, niti vrednost sredstev niti vrednost prometa ne sme presegati 100 milijonov EUR.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL C 217, 29.7.2000, str. 32.

⁽³⁾ UL L 395, 30.12.1989, str. 1; popravljena različica UL L 257, 21.9.1990, str. 13.

⁽⁴⁾ Obveznosti glede priglasitve so določene v Prilogah I in II k Uredbi Komisije (ES) št. 802/2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 o nadzoru koncentracij podjetij.

- (b) dve ali več podjetij se združi ali eno ali več podjetij pridobi izključni ali skupni nadzor drugega podjetja pod pogojem, da noben udeleženec koncentracije ne opravlja poslovnih dejavnosti na istem proizvodnem in geografskem trgu ali na višje ali nižje ležečem proizvodnem trgu glede na proizvodni trg, na katerem deluje kateri koli drug udeleženec koncentracije ⁽⁹⁾;
- (c) dve ali več podjetij se združi ali eno ali več podjetij pridobi izključni ali skupni nadzor drugega podjetja in:
- (i) dva ali več udeležencev koncentracije opravlja poslovne dejavnosti na istem proizvodnem in geografskem trgu (horizontalna razmerja), pod pogojem, da je njihov skupni tržni delež manjši od 15 %; ali
- (ii) eden ali več udeležencev koncentracije opravlja poslovne dejavnosti na višje ali nižje ležečem proizvodnem trgu glede na proizvodni trg, na katerem sodeluje kateri koli drug udeleženec koncentracije (vertikalna razmerja) ⁽¹⁰⁾, pod pogojem, da noben njihov posamezni ali skupni tržni delež ni 25 % ali več ⁽¹¹⁾;
- (d) udeleženec pridobi izključni nadzor podjetja, nad katerim že ima skupni nadzor.

Jamstva in izključitve

6. Pri ocenjevanju, ali koncentracija sodi v katero od kategorij iz točke 5, bo Komisija zagotovila, da so vse pomembne okoliščine ugotovljene z zadostno stopnjo jasnosti. Glede na to, da bodo opredelitve trga po vsej verjetnosti ključni element pri tej oceni, bi morali udeleženci v fazi pred priglasitvijo zagotoviti informacije o vseh verjetnih alternativnih opredelitvah trga (glej točko 15).

⁽⁹⁾ Glej Obvestilo Komisije o opredelitvi upoštevanega trga za namene konkurenčnega prava Skupnosti (UL C 372, 9.12.1997, str. 5).

⁽¹⁰⁾ Glej opombo 6.

⁽¹¹⁾ To pomeni, da v to kategorijo sodijo samo koncentracije, ki ne povzročajo prizadetih trgov, kakor so opredeljeni v Oddelku 6 III Obrazca CO. Pragi pri horizontalnih in vertikalnih razmerjih se nanašajo na tržne deleže tako na državni ravni kot na ravni EGP ter za vsako drugo verjetno alternativno opredelitev proizvodnega trga, ki jo je treba v danem primeru upoštevati. Pomembno je, da so osnovne opredelitve trga, ki so navedene v priglasitvi, dovolj natančne, da lahko upravičijo oceno, da navedeni pragi niso doseženi, in da so navedene vse verjetne alternativne opredelitve trga (vključno z geografskimi trgi, ki obsegajo ožje področje od nacionalnega).

Priglasitelji so odgovorni za opis vseh alternativnih upoštevanih proizvodnih in geografskih trgov, na katere bi lahko vplivala priglašena koncentracija, in za zagotovitev podatkov ter informacij v zvezi z opredelitvijo takih trgov ⁽¹²⁾. Komisija si pridržuje diskrecijsko pravico, da glede opredelitve trga sprejme končno odločitev, ki jo utemelji na analizi dejstev. Če je težko opredeliti upoštevne trge ali določiti tržne deleže udeležencev, Komisija ne bo uporabila poenostavljenega postopka. Poleg tega se bo Komisija normalno vzdržala sprejemanja skrajšanih odločb, kolikor koncentracije zadevajo nova pravna vprašanja splošnega interesa, in se bo vrnila v običajno prvo fazo postopka o združitvi.

7. Medtem ko se običajno lahko domneva, da koncentracije, ki sodijo v kategorije iz točke 5, ne bodo povzročale resnega suma glede njihove skladnosti s skupnim trgom, se vendarle lahko pojavijo primeri, ki izjemoma zahtevajo podrobnejšo preiskavo in/ali redno odločitev. V takih primerih se Komisija lahko vrne v običajno prvo fazo postopka o združitvi.

8. V nadaljevanju so navedeni okvirni tipi zadev, ki se lahko izključijo iz poenostavljenega postopka. Nekateri tipi koncentracij lahko povečajo tržno moč udeležencev, na primer s kombinacijo tehnoloških, finančnih in drugih virov, čeprav udeleženci koncentracije ne delujejo na istem trgu. Koncentracije, kjer sta vsaj dva udeleženca koncentracije prisotna na tesno povezanih sosednjih trgih ⁽¹³⁾, so prav tako lahko neprimerne za poenostavljeni postopek, če ima eden ali več udeležencev koncentracije posamično tržni delež 25 % ali več na katerem koli proizvodnem trgu, na katerem med udeleženci ni horizontalnih ali vertikalnih razmerij, ki pa je sosednji trg trgu, kjer posluje drugi udeleženec. V drugih primerih se lahko izkaže, da ni mogoče določiti natančnih tržnih deležev udeležencev. To pogosto velja, kadar udeleženci poslujejo na novih ali slabo razvitih trgih. Prav tako so lahko neprimerne koncentracije na trgih z visokimi vstopnimi ovirami, z visoko stopnjo koncentracije ⁽¹⁴⁾ ali drugimi težavami v zvezi s konkurenco.

⁽¹²⁾ Kakor pri vseh drugih priglasitvah lahko Komisija razveljavi skrajšano odločbo, če temelji na nepravilnih informacijah, za katere je odgovorno eno od udeleženih podjetij (člen 6(3)(a) Uredbe ES o združitvah).

⁽¹³⁾ Proizvodni trgi so tesno povezani sosednji trgi, kadar so proizvodi med seboj komplementarni ali kadar spadajo v paleto proizvodov, ki jo navadno kupuje ista skupina potrošnikov za isto končno uporabo.

⁽¹⁴⁾ Glej Smernice o oceni horizontalnih združitvev v skladu z Uredbo Sveta o nadzoru koncentracij podjetij, UL C 31 z dne 5.2.2004, str. 5, točke 14–21.

9. Izkušnje Komisije do sedaj so pokazale, da lahko prehod iz skupnega na izključni nadzor izjemoma zahteva podrobnejšo preiskavo in/ali redno odločbo. Določen sum glede konkurence bi se lahko pojavil v okoliščinah, kjer je bivše skupno podjetje vključeno v skupino ali mrežo njegovega edinega preostalega večinskega delničarja, s čemer so odstranjeni pritiski, ki lahko nastanejo zaradi potencialno različnih interesov različnih večinskih delničarjev, in bi se lahko njegov strateški položaj na trgu utrdil. Na primer, v scenariju, ko podjetje A in podjetje B skupaj nadzorujeta skupno podjetje C, bi lahko koncentracija, na podlagi katere bi A pridobil izključni nadzor nad C-jem, povzročila sum glede konkurence v okoliščinah, kjer je C neposredni konkurent A-ja in kjer bosta imela C in A znaten skupni tržni delež in kjer to odpravlja stopnjo neodvisnosti, ki jo je imel C prej ⁽¹⁵⁾. V primerih, kjer takšni scenariji zahtevajo podrobno analizo, se lahko Komisija vrne v običajno prvo fazo postopka o združitvi ⁽¹⁶⁾.

10. Komisija se lahko vrne v običajno prvo fazo postopka o združitvi tudi takrat, ko niso niti Komisija niti pristojni organi držav članic preverili predhodne pridobitve skupnega nadzora nad zadevnim skupnim podjetjem.

11. Poleg tega se lahko Komisija vrne v običajno prvo fazo postopka o združitvi, če se pojavi vprašanje koordinacije iz člena 2(4) Uredbe ES o združitvah.

12. Če država članica v petnajstih delovnih dneh od prejema izvoda priglasitve koncentracije izrazi utemeljen sum glede priglašene koncentracije ali če tretja stranka v roku, določenem za take pripombe, izrazi utemeljen dvom, bo Komisija sprejela redno odločbo. Uporabljajo se roki, navedeni v členu 10(1) Uredbe ES o združitvah.

Zahteve za naznanitev

13. Poenostavljeni postopek se ne bo uporabil, če država članica zahteva napotitev priglašene koncentracije v skladu s členom 9 Uredbe ES o združitvah ali če Komisija

sprejme zahtevo ene ali več držav članic za napotitev priglašene koncentracije v skladu s členom 22 Uredbe ES o združitvah.

Napotitve pred priglasitvijo na zahtevo priglasiateljev

14. Ob upoštevanju jamstev in izključitev, navedenih v tem obvestilu, lahko Komisija uporabi poenostavljeni postopek za koncentracije:

(i) kjer se Komisija na podlagi utemeljene vloge v skladu s členom 4(4) Uredbe ES o združitvah odloči, da zadeve ne bo predložila državi članici, ali

(ii) kjer je zadeva predložena Komisiji na podlagi utemeljene vloge v skladu s členom 4(5) Uredbe ES o združitvah.

III. POSTOPKOVNE DOLOČBE

Stiki pred priglasitvijo

15. Komisija ugotavlja, da so stiki med priglasiatelji in Komisijo pred priglasitvijo koristni celo v zadevah, ki so na videz neproblematične ⁽¹⁷⁾. Izkušnje Komisije s poenostavljenim postopkom so pokazale, da lahko zadeve, za katere bi se lahko uporabil poenostavljeni postopek, sprožijo zapletena vprašanja, na primer o opredelitvi trga (glej točko 6), za katera je bolje, da se jih razreši pred priglasitvijo. Takšni stiki omogočijo Komisiji in priglasiateljem, da določijo natančen obseg informacij, ki jih je treba posredovati v priglasitvi. Stiki pred priglasitvijo bi se morali začeti vsaj dva tedna pred pričakovanim datumom priglasitve. Priglasiateljem se torej svetuje, da vzpostavijo stike pred priglasitvijo, zlasti če zahtevajo, da se Komisija odpove priglasitvi na podrobnem obrazcu skladno s členom 3(1) Uredbe Komisije (ES) št. 802/2004 z dne 7. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 o nadzoru koncentracij podjetij ⁽¹⁸⁾ z utemeljitvijo, da dejavnost, ki jo je treba priglasiti, ne bo povzročila suma glede konkurence.

⁽¹⁵⁾ Zadeva št. IV/M.1328 KLM/Martinair, XXIX. Poročilo o konkurenčni politiki 1999 – SEC(2000) 720 konč., točke 165–166.

⁽¹⁶⁾ Zadeva št. COMP/M.2908 Deutsche Post/DHL (II). Odločba z dne 18.9.2002.

⁽¹⁷⁾ Glej dokument GD za konkurenco „Best Practices on the conduct of EC merger control proceedings“, dostopen na: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf

⁽¹⁸⁾ UL L 133, 30.4.2004, str.1.

Objava priglasitve

16. Informacija, ki mora biti objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ob prejemu priglasitve⁽¹⁹⁾, vključuje imena udeležencev koncentracije, njihovo državo izvora, naravo koncentracije in vključene gospodarske sektorje, kot tudi navedbo, da se na podlagi informacij, ki so jih posredovali priglasitelji, koncentracija lahko obravnava po poenostavljenem postopku. Zainteresirane stranke bodo po tem imele priložnost predložiti pripombe, zlasti o okoliščinah, za katere bi se lahko zahtevala preiskava.

Skrajšana odločba

17. Če se bo Komisija prepričala, da koncentracija izpolnjuje pogoje za obravnavo po poenostavljenem postopku (glej točko 5), bo običajno izdala skrajšano odločbo. To vključuje tudi zadeve, ki ob prejemu priglasitve na podrobnem obrazcu, ne povzročajo suma glede konkurence. Koncentracija bo tako v 25 delovnih dneh od dneva priglasitve razglašena za skladno s skupnim trgom v skladu s členoma 10(1) in (6) Uredbe ES o združitvah. Komisija si bo prizadevala, da izda skrajšano odločbo čim prej po poteku roka 15 delovnih dni, v katerim lahko države članice zahtevajo predložitev priglašene koncentracije v skladu s členom 9 Uredbe ES o združitvah. Vendar pa do poteka roka 25 delovnih dni Komisiji ostaja odprta

možnost, da se vrne v običajno prvo fazo postopka o združitvi in s tem sproži preiskavo in/ali, da sprejme redno odločbo, če se ji v zadevnem primeru tako ravnanje zdi ustrezno.

Objava skrajšane odločbe

18. Komisija bo objavila obvestilo o dejstvih odločbe v *Uradnem listu Evropske unije*, kakor to naredi z redno odločbo o odobritvi. Različica odločbe za javnost bo za omejen čas dostopna na spletni strani generalnega direktorata za konkurenco. Skrajšana odločba bo vsebovala informacije o priglašeni koncentraciji, objavljene v *Uradnem listu* ob priglasitvi (imena udeležencev, njihova država izvora, narava koncentracije in zadevni gospodarski sektorji), in izrek, da je koncentracija razglašena za skladno s skupnim trgom, ker spada v eno ali več kategorij, opisanih v tem obvestilu, pri čemer morajo biti zadevne kategorije izrecno navedene.

IV. POMOŽNE OMEJITVE

19. Poenostavljen postopek ni primeren za zadeve, v katerih zadevna podjetja zahtevajo hitro oceno omejitev, ki so neposredno povezane z izvajanjem koncentracije in zanjo nujno potrebne.

⁽¹⁹⁾ Člen 4(3) Uredbe ES o združitvah.

Revidirano pojasnilo v zvezi s prilogo III – opredelitev pojma „izdelki s poreklom“ in načini upravnega sodelovanja – k sporazumu o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Čile na drugi strani

(2005/C 56/05)

Člen 17 – Tehnični razlogi

Potrdilo o gibanju blaga EUR.1 se lahko iz „tehničnih razlogov“ zavrne, če ni bilo izdelano v skladu s predpisi. V tem primeru je mogoče kasneje predložiti naknadno potrjeno potrdilo in to vključuje na primer naslednje:

- potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ni bilo izdelano na predpisanem formularju (npr. brez vzorca giljoše za ozadje, velikost in barva se bistveno razlikujeta od vzorca, brez zaporedne številke, ni tiskano v uradno predpisanem jeziku),
- eno izmed obveznih polj (tj. polje 4 na EUR.1), ni bilo izpolnjeno, razen polja 8,
- potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ni bilo žigosano in podpisano (tj. polje 11),
- potrdilo o gibanju blaga EUR.1 je potrdil za to nepooblaščen organ,
- uporabljen pečat je nov in njegov vzorec še ni bil uradno objavljen,
- namesto originala je predložena kopija ali fotokopija potrdila o gibanju blaga EUR.1,
- vnos v polje 5 se nanaša na državo, ki ni pogodbenica Sporazuma (npr. Izrael ali Kuba).

Predlagan ukrep:

Dokument mora biti označen z opombo „Dokument ni sprejet“, ki navaja razlog(-e) in vrnjen uvozniku, da lahko zaprosi za naknadno izdajo novega dokumenta. Vendar lahko carinski organi v primeru naknadnega pregleda, ali če obstajajo razlogi za sum goljufije, obdržijo fotokopijo zavrženega dokumenta.

Člen 31 – Zavrnitev preferencialne obravnave brez pregleda

Zadeva primere, pri katerih velja dokazilo o poreklu kot neustrezno, med drugim zaradi naslednjih razlogov:

- polje z opisom blaga (polje 8 na EUR.1) ni izpolnjeno ali zadeva blago, ki je drugačno kakor tisto, ki je predloženo;
- dokazilo o poreklu je izdala država, ki ni pogodbenica Sporazuma, tudi če je po poreklu iz Skupnosti ali Čila (tj. EUR.1 izdan v Izraelu za izdelke s poreklom iz Čila);
- eno izmed obveznih polj na potrdilu o gibanju blaga EUR.1 kaže na nepotrjene izbrise ali spremembe navedb (npr. polja, namenjena opisu blaga, navedbi števila paketov, namembne države ter države izvora);
- rok za potrdilo o gibanju blaga EUR.1 se izteče iz razlogov, ki niso zajeti v predpisih (tj. izjemne okoliščine), razen če je bilo blago predloženo pred iztekom roka;
- dokazilo o poreklu je predloženo naknadno za blago, ki je bilo prvotno uvoženo z goljufijo;
- polje 4 o potrdilu o gibanju blaga EUR.1 navaja državo, ki ni pogodbenica Sporazuma, na osnovi katerega je bilo zaproseno za preferencialno obravnavo.

Predlagan ukrep:

Dokazilo o poreklu mora biti označeno z opombo „Neustrezno“ in ga obdržijo organi, katerim je bilo dokazilo predloženo, da se bi preprečil poskus nadaljnje uporabe.

Brez poseganja v pravni spor, sprožen skladno z nacionalno zakonodajo, morajo carinski organi države uvoznice o zavrnitvi nemudoma obvestiti, kjer je primerno, carinske ali pristojne vladne organe države izvoza.

Navedbe, uporabljene v pojasnjevalnih opombah členov 17 in 31

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTEERITUD	AKTSEPTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ

DRŽAVNA POMOČ – ZDRUŽENO KRALJESTVO**Državna pomoč št. C 42/2004 (prej N 350/2004) – „Olajšave za prenovo poslovnih prostorov“****Vabilo za predložitev pripomb na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES**

(2005/C 56/06)

(Besedilo velja za EGP)

Z dopisom z dne 1. decembra 2004, v verodostojnem jeziku z dne na straneh, ki sledijo temu povzetku, je Komisija uradno obvestila Združeno kraljestvo o svoji odločitvi, da začne postopek na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES v zvezi z zgoraj navedeno shemo pomoči.

Zainteresirane stranke lahko predložijo svoje pripombe o ukrepu, v zvezi s katerim Komisija začne postopek, v enem mesecu od datuma objave tega povzetka in dopisa, ki mu sledi, na naslov:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
B-1049 Brussels
Telefaks: (32-2) 296 12 42

Te pripombe se posredujejo Združenemu kraljestvu. Zainteresirana stranka, ki predloži pripombe, lahko pisno zaprosi za zaupno obravnavo svoje identitete in navede razloge za to.

BESEDILO POVZETKA

Z dopisom z dne 6. avgusta 2004, ki ga je Komisija prejela 10. avgusta 2004, so organi Združenega kraljestva priglasili shemo za olajšave za prenovo poslovnih prostorov.

prostorov za dejavno uporabo na določenih prikrajsanih območjih. Priglašena shema se v prvi vrsti osredotoča na naložbe. Po smernicah regionalne pomoči je pomoč za naložbe na prikrajsanih območjih lahko združljiva s skupnim trgom, vendar le, če so izpolnjeni določeni pogoji.

Opis sheme pomoči

Shema bi upravičenim podjetjem zagotovila kapitalske olajšave (lastnikom/posestnikom) glede na stroške kapitala, ki se dejansko ustvarijo pri prenovi ali preoblikovanju poslovnih prostorov, ki so bili prazni leto ali več in ki se nahajajo na enem izmed 2000 določenih prikrajsanih območjih Združenega kraljestva, da bi se zadevni prostori ponovno usposobili za dejavno uporabo.

Na podlagi predhodnega ovrednotenja Komisija sklepa, da predlagana shema ne sodi na področje uporabe obstoječih smernic, okvirnih ureditev ali uredb. Shema za olajšave za prenovo poslovnih prostorov se osredotoča na prikrajsana območja, za katera trenutno ne obstajajo nobene smernice ali okvirna ureditev.

Narava sheme z vidika državne pomoči

Komisija v tej fazi postopka meni, da ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

Skladno s tem je treba proučiti, ali je priglašena shema lahko upravičena do izvzetja iz člena 87(3) Pogodbe ES. Komisija je s tem namenom ovrednotila, ali je predlagani ukrep Združenega kraljestva glede na omenjeni cilj nujen in sorazmeren ter ne izkrivlja konkurence v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnim interesom.

Upoštevanje postopkov

Združeno kraljestvo je s priglasitvijo zgoraj omenjene sheme pomoči pred začetkom njene veljave ravnalo v skladu s postopkovnimi zahtevami iz člena 88(3) Pogodbe ES.

Ovrednotenje združljivosti ukrepa pomoči

Kapitalske olajšave se dodelijo glede na stroške kapitala, ki so nastali pri prenovi ali preoblikovanju upravičenih poslovnih

V preteklosti je Komisija izrazila mnenje, da sanacija neizkoriščenih objektov prispeva k pomembnim ciljem Skupnosti. Komisija je prepričana, da se prenova ali preobrazba praznih poslovnih prostorov za namene dejavne uporabe v okviru priglašene ukrepa, kot je to predlagalo Združeno kraljestvo, lahko prav tako šteje za sanacijski ukrep in bi zato na splošno prispevala k ciljem Skupnosti.

Vendar je Komisija prepričana, da je na tej stopnji potrebna nadaljnja analiza, da bi lahko sodili o ustreznosti in sorazmernosti kapitalskih olajšav za prenovo poslovnih prostorov. To podkrepljujejo naslednja dejstva:

— Po podatkih organov Združenega kraljestva 85 % vseh ustreznih izdatkov izvira v Združenem kraljestvu s strani velikih podjetij in samo 15 % s strani malih in srednje velikih podjetij. Čeprav je shema odprta za vsa podjetja ne glede na njihovo velikost, bodo glavni upravičenci olajšav za prenovo poslovnih prostorov pretežno velika podjetja.

— Vendar so organi Združenega kraljestva pojasnili, da bodo imela mala in srednje velika podjetja tudi v tistih primerih, ko imajo velika podjetja v lasti poslovne prostore, posredno korist od ukrepa, ker pogosto najemajo poslovne prostore od velikih podjetij. To podkrepljujejo podatki Združenega kraljestva, ki navajajo, da 31 % prostorov, praznih več kot leto, na novo najemajo velika podjetja in 69 % prostorov na novo najemajo mala in srednje velika podjetja. Za večino prikrajšanih območij v skladu z opredelitvijo Združenega kraljestva podatki navajajo 26 % za velika podjetja in 74 % za mala in srednje velika podjetja.

— Komisija ugotavlja, da se priglašeni ukrep ne omejuje na mala in srednje velika podjetja v okviru opredelitve Komisije. Ob tem Komisija prav tako ugotavlja, da shema ni omejena na območja, ki prejemajo pomoč, v skladu s členom 87(3)(a) ali s členom 87(3)(c) Pogodbe ES.

— Izbira 2000 določenih najbolj prikrajšanih območij Združenega kraljestva za ciljno območje priglašene ukrepa sproža enaka vprašanja kot v primeru sheme oprostitve kolkovine. To se odmiha od običajne prakse Komisije pri obravnavi regionalne pomoči. Komisija je še naprej prepričana, da je treba takšen odmik upravičiti, da bi preprečili upravičencem na območjih, ki niso določena kot območja, ki prejemajo pomoč, v skladu s členom 87(3)(a) in/ali s členom 87(3)(c) prejemanje nesorazmerne gospodarske ugodnosti, kar bi negativno vplivalo na trgovinske pogoje v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnim interesom.

— Poleg tega je Komisija pri odobritvi sheme oprostitve kolkovine na podlagi posebnih odlik te sheme postavila številne pogoje. Med drugim je Komisija odločila, da je treba zagotoviti spremljanje in da je treba dokazati ugodne učinke sheme pomoči na fizično obnovo in predvsem na obnovo neizkoriščenih objektov. Do sedaj Komisija ni prejela kakršnih koli naknadnih analiz, ki bi ji omogočale ovrednotenje ugodnih učinkov sheme.

— Čeprav organi Združenega kraljestva navajajo, da bi bila povprečna neto intenzivnost pomoči med 9 % in 10 %, največja neto intenzivnost pomoči v okviru priglašene

ukrepa lahko znaša 40 % pri neregistriranih podjetjih oziroma 30 % pri podjetjih.

Zato ima po prvem predhodnem ovrednotenju ukrepa Komisija pomisleke, ali je predlagani ukrep Združenega kraljestva sorazmeren s ciljem in ne izkrivlja konkurence v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnim interesom. Komisija meni, da je potrebna temeljitejša analiza tega kompleksnega vprašanja. Komisija želi zbrati podatke od drugih zainteresiranih strank. Zato mora Komisija zaradi zakonskih razlogov začeti postopek, določen v členu 88(2) Pogodbe ES. Samo s pomočjo takšnih pripomb lahko Komisija odloči, ali je takšna pomoč potrebna in ne vpliva negativno na trgovinske pogoje v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnim interesom.

[BESEDILO DOPISA]

„The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called 'capital allowances') in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

⁽¹⁾ The expression 'pockets of deprivation' refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a new relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferment benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called 'designated disadvantaged areas'.

5. Geographical coverage of the scheme

The 'designated disadvantaged areas in the UK', on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the 'indices of multiple deprivation (IMD)' developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or postcodes). The present list of eligible areas has been set out in 'The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001'.

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas ('Business Premises Renovation Allowances (BPRA)') — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

— Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
 - Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
 - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
 - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
 - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

- (e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- (f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):
 - The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
 - The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
 - The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.
- (g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the 'regional aid guidelines'. The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called 'designated disadvantaged areas', which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of 'designated disadvantaged areas' would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as 'an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation)'. The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRA would constitute 'initial investment' in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid '... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole'.

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 'Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas' allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

- 14(7) The Commission has doubts as to whether the 'theoretical' maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.
- 14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPRA scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.
- 14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPRA.
15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.
16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the
- Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.
17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

- According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the 'Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector', OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002).

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
 - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
 - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
 - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme 'Business Premises Renovation Allowances', within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication."

Predhodna priglasitev koncentracije
(Št. primera COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)
Primer za poenostavljeni postopek

(2005/C 56/07)

(Besedilo velja za EGP)

1. Dne 24. februarja 2005 je Komisija prejela priglasitev predlagane koncentracije po členu 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾, s katero podjetja Goldman Sachs Mortgage Company („GSMC“, ZDA), pod nadzorom Goldman Sachs Group, Inc. („Goldman Sachs“, ZDA), in The Cerberus Group („Cerberus“, ZDA) prevzemajo v smislu člena 3(1)(b) Uredbe Sveta skupni nadzor nad delom podjetja Transamerica European Trailers („TET“, VB) na podlagi nakupa delnic.

2. Poslovne dejavnosti zadevnih podjetij so:

- za podjetje Goldman Sachs: investicijsko bančništvo in vrednostni papirji;
- za podjetje Cerberus: naložbe v zasebno premoženje;
- za podjetje TET: lizing komercialnih cestnih priklopnikov.

3. Po predhodnem pregledu Komisija ugotavlja, da bi priglašena transakcija lahko spadala v obseg Uredbe (ES) št. 139/2004, vendar končna odločitev o tem še ni podana. Na podlagi obvestila Komisije o poenostavljenem postopku obravnave nekaterih koncentracij po Uredbi Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽²⁾ je treba opozoriti, da je ta primer primeren za obravnavo po postopku, določenem v obvestilu.

4. Komisija vabi zainteresirane tretje osebe, da Komisiji predložijo svoje pripombe glede predlaganega postopka.

Komisija mora prejeti pripombe najkasneje v 10 dneh po dnevu te objave. Pripombe pošljite Komisiji po faksu (št. faksa: (32-2) 296 43 01 ali 296 72 44) ali pošti pod sklicno številko COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV na naslednji naslov:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dostopno na spletni strani DG COMP:

http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.